

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. září 2015 samosoudcem
Mgr. Kamilem Vacíkem **t a k t o** :

Obžalovaný

J ████████ **N** ████████

nar. ████████ v ████████ OSVČ, trvale bytem ████████,
okres ████████,

j e v i n n e n, ž e

- poté, co v přesně nezjištěné době v letních měsících roku 2014 v obci Ratiboř, okr. Karlovy Vary, V ████████ Č ████████ našel v opuštěné budově kravína dlouhou opakovací kulovou zbraň kat. C, výrobce Mauser, model 98, ráže 8x57 JS, výrobní číslo 8892, vybavenou puškohledem, která byla ve zkorodovaném stavu s poškozenou pažbou, který si zbraň ponechal a v místě svého bydliště se ji pokusil uvést do střelbyschopného stavu, šel obžalovaný společně s ním v září nebo říjnu 2014 v odpoledních hodinách ověřit do lomu u Ratiboře její funkčnost, za tímto účelem obžalovaný dodal 4 ks nábojů příslušné ráže, při zkušební střelbě se vzpříčil v hlavní zbraně náboj a k výstřelu nedošlo,

- společně s V ████████ Č ████████ v přesně nezjištěné době přibližně v polovině prosince roku 2014, po předchozí domluvě na ulovení zvěře, jeli terénním automobilem přesně nezjištěné tovární a registrační značky okružní jízdu po okolí obce Žlutice, okr. Karlovy Vary, když kolem 18.30 hod. na silnici mezi obcemi Bohuslav a Protivec spatřili divoké prase o hmotnosti cca 40 kg, které obžalovaný když vystoupil z vozidla, neoprávněně jednou ranou ze zmíněné nalezené zbraně V ████████ Č ████████ skolil na vzdálenost 60m, čímž způsobil škodu majiteli příslušné honitby H ████████ N ████████, nar. ████████ ve výši 17.400,- Kč, přičemž obžalovaný ke střelbě užil náboj, který k tomu opatřil za nezjištěných okolností, ulovené zvěře pak společně do automobilu naložili a odjeli s ním zpět do Žlutic,

- obžalovaný společně s V [REDAKCE] Č [REDAKCE] dne 5.1.2015 ve večerních hodinách, po předchozí domluvě jeli osobním automobilem tovární značky Renault Scenic, [REDAKCE] který měl v té době vypůjčen obžalovaný k užívání, po silnici vedoucí z obce Vroutek na obec Vrbička, okres Louny, přičemž obžalovaný z jedoucího automobilu kolem 22.00 hod. vystřelil z výše popsané dlouhé opakovací kulové zbraně výrobce Mauser, v.č. 8892, téhož dne ve 22.40 hod. mezi obcí Vroutek a lokalitou zvanou Kružín byli zastaveni a zkontrolováni na silnici č. 22116 hlídkou Policie ČR Obvodního oddělení Podbořany, která u jmenovaných našla a zajistila uvedenou dlouhou zbraň s puškohledem zn. Nikko Stirling a dva náboje uložené uvnitř zbraně ráže 8x57 IS, které obžalovaný opatřil,

na základě zjištěných skutečností byly pak provedeny ve smyslu ust. § 82 tr. řádu dne 6. 1. 2015 od 16.00 hod. do 16.50 hod. prohlídka automobilu tov. zn. Renault Scenic, RZ [REDAKCE] při které policejní orgán Obvodního oddělení Podbořany našel v přihrádce ve dveřích řidiče celkem 11 ks nábojů zn. SAB, ráže 8x57 JS, uložených v krabici a dne 7. 1. 2015 od 14.30 hod. do 17.30 hod. domovní prohlídka v bydlíšti obv. J [REDAKCE] N [REDAKCE] na adrese Žlutice, Protivec čp. 70, při které policejní orgán I. oddělení SKPV Louny našel ve skříni kuchyňské linky 1ks brokové patrony zn. Sellier & Bellot ráže 12 mm, 9ks loveckých brokových nábojů zn. Sellier & Bellot ráže 16 mm a 2 ks brokových nábojů s jednotnou střelou zn. Sellier & Bellot, obch. označení Special Slug ráže 16 mm, přičemž uvedeného jednání se obžalovaný dopustil přesto, že není držitelem žádného oprávnění podle zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, ani jiného právního předpisu k jejich držení nebo přepravě.

t e d y - bez povolení přechovával střelivo ve větším množství
- neoprávněně lovil zvěř v hodnotě nikoli nepatrné a na sebe nebo jiného převedl neoprávněně ulovenou zvěř,

č í m ž s p á c h a l

přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,
přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 304 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) roků.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obviněnému ukládá povinnost, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou přečinem způsobil.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obviněnému **ukládá trest propadnutí věci**, a to:

2 ks loveckých kulových nábojů zn. Sellier & Bellot ráže 8 x 57 IS,
1 ks vystřelené nábojnice loveckého kulového náboje zn. Sellier & Bellot, ráže 8 x 57 IS
11 ks loveckých kulových nábojů zn. Sellier & Bellot ráže 8 x 57 IS (1 ks spotřebován)
9 ks loveckých brokových nábojů zn. Sellier & Bellot, z toho 8x ráže 16 x 70 a 1x ráže 16 x 67,5 (1 ks spotřebován)
2 ks loveckých nábojů zn. Sellier & Bellot ráže 16 mm x 67,5 „Special Slug“, (1 ks spotřebován)
1 ks loveckého brokového náboje zn. Sellier & Bellot ráže 12 mm (spotřebován)
1 ks svítilny zn. Makita ML.

O d ů v o d n ě n í:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku rozsudku.

Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil, vše je lež, vymyslel si to pan Č. Uvedenou zbraň nezkoušel. Není možné zprovoznit zbraň tak, jak uvedl pan Č. Nevěděl, že pan Č. zbraň má, ani že ji má v autě. Následně se mu přišel pan Č. omluvit, že na něj policie vyvinula psychický nátlak a řekl jim, co chtěli. S panem Č. nikdy lovit nebyl, prasata nestřílel. Dále uvedl, že chodí na hony dělat psovoda, na dohledávku či naháňku. V roce 2014 měl myslivecké zkoušky. Podle toho jak dopadne soud, si vyzvedne lovecký lístek, pak půjde dělat zbrojní průkaz kategorie C. Není jeho držitelem. Ke dni zadržení policií uvedl, že byl pod vlivem alkoholu a pan Č. jej vzal do Rakovníka. Požádal pana Č. ten mu řekl, že nemá auto. Pan Č. přijel k jeho domu a nastoupil do jeho auta. Neviděl, že si zbraň přinesl. Najednou řekl, ty jo policajti, vyhoď to, a dal mu zbraň. Tak už mu nestihl ani vynadat, nestihl nic. Kamarád nebyl doma, cestou zpět mu pan Č. zastavil na stoličce. Ani jeden nestříleli. Když je zastavila policie, pan Č. vytáhl flintu. Dodatečně mu řekl, že chtěl zamachrovat. Vozidlo měl z půjčovny, měl ho dva dny. Panu Č. dal náboje 8 x 57, jsou to ty uvedené v obžalobě. Neví, kdy mu je dal, pocházejí z dědictví po dědovi. Neví, kolik nábojů dal panu Č. Dále se vyjádřil k jejich stáří s tím, že některé se již nevyrábí. Po konzultaci s právníkem se dozvěděl, že i náboje jsou nedovolené ozbrojování. Náboje, které byly nalezeny u něj doma, získal stejným způsobem, nejsou ani do té flinty. S panem Č. se nebaví, je pravda, že za ním přišel a omlouval se mu. Dříve spolu spory neměli, jejich vztah byl pracovní, pan Č. dělá pokrývače, on má stavení firmu, chodil mu pomáhat. Obžalovaný dále popřel, že by u něj doma nalezené trofeje pocházely z žalované trestné činnosti. V době činu činily jeho příjmy 30 – 40 tis. Kč měsíčně. Ke způsobu čištění zbraně p. Č. uvedl, že lže, takto se zbraně nečistí, popsal, že by tím vznikly na zbrani stopy. Již deset let je členem střeleckého klubu na Hradském dvoře.

K jím uvedené skutečnosti, že měl svědek Č. vypovídat po houknutí ze strany policie, uvedl, že neví, jak s ním zacházeli, ale po zatčení se k nim chovala policie nedůstojně, drželi ho 50 namísto 48 hodin. Na postup si nestěžoval.

Obžalovaný tedy doznal, že přechovával střelivo, které získal z dědictví, když podle svých slov netušil, že může jít o přečin nedovoleného ozbrojování. Přečin pytláctví zcela popřel.

Množství střeliva je upřesněno dalšími ve věci provedenými důkazy.

Z přečinu nedovoleného ozbrojování je obžalovaný usvědčován V [REDACTED] Č [REDACTED] a to v rozsahu střeliva poskytnutého tomuto svědkovi. Tento popsal, že poté co našel shora uvedenou zbraň, se tuto pokusil nadvakrát úspěšně zprovoznit. Střelbyschopnost zkoušel s obžalovaným. Tento mu za tím účelem poskytl 4 náboje, v prvním případě zbraň v Ratibořském lomu dle svědka selhala. Znovu ji zkusili asi po měsíci, vystřelili 2 – 3 rány. Z poskytnutí dalšího náboje obžalovaného usvědčuje ve vztahu ke střelbě na divoké prase, které obžalovaný dle svědka jednou ranou skolil. Svědek Č [REDACTED] podrobně popsal, způsob střelby, co jí předcházelo i to, že následně ze střeleného prasete dostal kýtu. Z držení dalšího náboje je pak obžalovaný usvědčován svědkem Č [REDACTED] ve vztahu ke střelbě v den zadržení z pomalu jedoucího vozidla, kdy tento výstřel v době před přivoláním policie zaznamenal i svědek M [REDACTED] J [REDACTED] a obě tyto výpovědi ve vztahu ke střelbě korespondují. Z protokolu o vydání věci, tedy osobního automobilu Renault Megane Scenic obžalovaným, ve spojení s protokolem o prohlídce automobilu zn. Renault Megane Scenic a ve spojení s výpovědí obžalovaného je dále prokázáno, že v tomto bylo zajištěno další střelivo v počtu 11 ks ráže 8 x 57 JS, a to v přihrádce dveří u řidiče, jednalo se o plné nábojnice v krabici.

Z protokolu o vydání věci je prokázáno, že obžalovaný Č [REDACTED] vydal shora uvedenou pušku a 2 ks nábojů. Protokolem o domovní prohlídce v bytě obviněného Novotného na adrese Žlutice, osada Protivec 70, je prokázáno, že při této bylo mimo jiné zajištěno střelivo, a to 9 ks brokových nábojů zn. Sellier & Bellot ráže 16, 2 ks jednotné střely Slug ráže 16, 1 ks brokového náboje zn. Sellier & Bellot ráže 12. Zprávou policie i výpovědí obžalovaného je prokázáno, že v době činu nebyl obžalovaný držitelem zbrojního průkazu žádné skupiny (kategorie). Uvedenými důkazy je tak prokázáno, že obžalovaný neoprávněně přechovával 31 ks střeliva více ráží. Pokud se jedná o přečin nedovoleného ozbrojování, pak zákon nestanoví, kdy se jedná o větší množství střeliva. Dle ustálené soudní praxe pak je nutné za takové množství považovat střelivo, jehož účinnost znamená pro bezpečnost lidí srovnatelný stupeň ohrožení nebo nebezpečí, jako může vyvolat jedna střelná zbraň. V tomto případě pak množství střeliva přechovávaného obžalovaným odpovídá zásobníku zbraně hromadně účinné, když u takových zbraní je typickým zásobníkem zásobník na 30 ks střeliva, ačkoliv se na druhé straně nejedná o střelivo kategorie A, tedy střelivo zakázané dle § 3 odst. 4 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Soud současně při posuzování nebezpečí přihlédl i k tomu, že obžalovaný střelivo, které dle svých slov nabyl v souvislosti s dědictvím, neměl pouze uložené na bezpečném místě, ale že střelivo poskytl nejen pro účely vyzkoušení střelbyschopnosti zbraně nalezené svědkem Č [REDACTED] ale že toto použil i ke střelbě na zvěř. S tím koresponduje i odborný vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví balistiky, kterým bylo prokázáno, že zajištěná puška svědka V [REDACTED] Č [REDACTED] byla střelbyschopná. Takové nakládání se střelivem obžalovaným stupeň nebezpečnosti a potažmo společenské škodlivosti činu zvyšuje. Proto soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, když činu se dopustil nejméně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když věděl, že svým jednáním může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem a pro ten případ s tím byl srozuměn. Tímto zájmem je zájem společnosti na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení jejich života a zdraví. Toho si musel být obžalovaný vědom zejména jako mnohaletý člen střeleckého klubu, musel tedy vědět, že uvedené druhy střeliva nelze bez zbrojního průkazu zakoupit a tedy ani přechovávat a držet. Také obecně je dobře známo, že k držení střelných zbraní je třeba zbrojní průkaz a současně i ke střelivu do těchto zbraní. Neznalost zákona, zde ve smyslu jeho přesného znění, neomlouvá a má-li snad někdo pochybnosti, o jaký typ střeliva se jedná, je povinen se informovat. Pokud snad obžalovaný nabyl střelivo dědictvím, pak byl povinen postupovat podle [§ 66 zákona o střelných zbraních a střelivu](#), podle něhož fyzická nebo právnická osoba, která nabyla zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně do vlastnictví děděním a není držitelem příslušných oprávnění k jejich držení, je oprávněna do 2 měsíců ode dne, kdy

rozhodnutí soudu o dědictví nabylo právní moci, požádat o vydání zbrojního průkazu, zbrojní licence, popřípadě o udělení výjimky, vydání povolení nebo zbrojního průvodního listu pro vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva. V případě že tak neučiní nebo dojde k zamítnutí žádosti, je povinna postupovat podle § 64 uvedeného zákona, tedy převést střelivo na jiného oprávněného držitele, znehodnotit jej, nebo jej předat podnikateli v oboru zbraní a střeliva do úschovy. Z výpovědi obžalovaného však vyplývá, že takto nekonal, navíc je z ní zřejmé, že střelivo formálním dědickým řízením neprošlo.

Z přečinu pytláctví je obžalovaný usvědčován svědkem Č. u něhož bylo trestní stíhání pro stejný skutek podmíněně zastaveno. Tento podrobně uvedl okolnosti, za kterých obžalovaný vystřelil po divokém praseti, které skolil jednou ranou. Svědek odhadl váhu prasete na 40 kg. Prase si následně obžalovaný vzal a svědkovi za několik dní donesl kýtu. Svědek uvedl, že ke střelbě obžalovaný použil jím nalezenou a zprovozněnou zbraň, náboje byly obžalovaného. To odpovídá protokolu o vydání věci, pušky svědkem. Bylo mu řečeno, že má obžalovaný lovecký lístek a zbrojní průkaz, obžalovaného se na to neptal. Jeli si zastřílet, s sebou měli jen pušku, žádný terč s sebou neměli. Škodu za zastřelené prase zcela uhradil.

Výpověď svědka byla podrobná, popsal svou roli i roli obžalovaného při činu, s tím že střelivo bylo obžalovaného. Soud z jeho výpovědi ani z výpovědi obžalovaného nezjistil žádné důvody pro to, aby si toto svědek, který se ke skutku doznal a škodu uhradil, na obžalovaného vymyslel. Takovým křivým obviněním by navíc nic nezískal. Jeho výpověď je pak nepřímou podpořena tím, že střelivo do pušky opatřil vždy obžalovaný, jak je uvedeno shora. Dále je výpověď svědka podpořena i tím, že svědek s obžalovaným byli zadrženi policií poté, co obžalovaný opět vystřelil z pušky svědka, tak jak svědek vypověděl, když výpověď svědka Černého v tomto bodě koresponduje s výpovědí svědka M. M. Tím je tedy prokázáno, že obžalovaný o nalezené zbraně věděl a že z ní střelil, ačkoliv to popírá. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví balistiky, bylo prokázáno, že zajištěná puška svědka Vlastimila Černého byla střelbyschopná, a že se jednalo o pušku užívanou za druhé světové války, a to německou vojenskou opakovací karabinu Mauser 1898. Toto tedy podporuje věrohodnost svědka k původu zbraně, k jejímu zprovoznění i k jejímu užívání obžalovaným. V den zadržení oba cestovali zapůjčeným vozem obžalovaného, puška byla uložena na zadním sedadle vozidla. Pokud svědek do vozidla nastoupil a takto svou zbraň ve voze uložil, je vyloučené, aby obžalovaný o zbraně vůbec nevěděl, což jeho výpověď znevěrohodňuje. V kontextu s výpovědí svědka M. je také nevěrohodné tvrzení obžalovaného, že ze zbraně nikdo nevystřelil, což je v rozporu i s výpovědí svědka Č. Výpověď svědka pak soud hodnotil jako celek a to i ve vztahu k trestnému činu nedovoleného ozbrojování. Dospěl k závěru, že je hodnověrná a korespondující s dalšími důkazy. Hodnotil ji jako věrohodnou i na základě bezprostřednosti a ústnosti, když na svědkovi soud mohl v průběhu výslechu sledovat strach a určitou snahu neříct více, než již „je známo“. Strach svědka z obžalovaného koresponduje i s vyjádřením svědka H. N. podle kterého mají z obžalovaného strach všichni. K jednání obou před zadržením svědek Č. uvedl, že neví, po čem obžalovaný vystřelil, odmítl, že by v daný den pytláčili. Z výpovědi svědka M. a z trasologických stop pneumatik druhově shodných s pneumatikami jejich vozidla má soud za prokázané, že jezdili i mimo komunikaci a přitom svítili svítilnou v opačném směru, než byl směr pohybu vozidla. Během tohoto pozorování svědkem však nebylo vystřeleno. Soud tak má za prokázané, že v prvním svědkem Č. popsaném případě se obžalovaný dopustil přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1 trestního zákoníku, když neoprávněně lovil zvěř v hodnotě nikoliv nepatrné, tedy vyšší než 5 tis. Kč ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Dle zprávy Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti byla hodnota divokého prasete o hmotnosti cca 40 kg stanovena dle ceníku minimálních hodnot ve výši 17.400,- Kč. Cena je konstruována na

principu „uvedení věci do původního stavu“, tzn., nevychází jen z ceny lovu a zvěřiny, ale všech nákladů na navrácení srovnatelného kusu zvěře do honitby. Tedy jde o náhradu nutnou k uvedení v předešlý stav tak, jak je náhrada škody chápána trestním zákoníkem, ale i novým občanským zákoníkem. Takové stanovení škody je pak v souladu s výpovědí svědka M. J., myslivce a poškozeného H. N. majitele honitby. Činu se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem jím chráněný, kterým je ochrana přírody – volně žijící zvěře. Pochybnosti o tom, zda obžalovaný se svědkem Č. pytláčili i v den zadržení vyložil soud ve prospěch obžalovaného. Svědek Č. tuto skutečnost popřel, svědek J. jejich jednání pozoroval z poměrně velké dálky v noci. Stejně tak nebylo v hlavním líčení prokázáno, že by trofeje nalezené v domě obžalovaného pocházely z jakékoliv trestné činnosti.

Z opisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný byl v minulosti 5x soudně trestán. Čtyři odsouzení jsou z důvodu osvědčena, peněžitý trest uložený pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 sb. byl vykonán, odsouzení není zahlazeno.

Při úvaze o výši a druhu trestu postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. Obžalovanému přitěžuje, že je mu trest ukládán za dva přečiny, jako trest úhrnný. Částečně mu polehčuje doznání k přečinu nedovoleného ozbrojování, kdy uvedl, že střelivo uvedené v obžalobě přechovával. Původ střeliva se nepodařilo prokázat. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán, z důvodu fikce neodsouzení lze přihlížet pouze k jednomu odsouzení pro přečin výtržnictví, za který mu byl uložen nízký peněžitý trest ve výměře 5 tis. Kč. S ohledem na dobu spáchání a i uloženou sankci soud toto odsouzení nehodnotil jako přitěžující okolnost. Při trestní sazbě do dvou roků pak soud s ohledem na shora uvedené okolnosti uložil obžalovanému trest odnětí svobody v polovině trestní sazby, tedy ve výměře 1 roku. Současně soud výkon trestu podmíněně odložil na kratší zkušební dobu 2 roků, neboť se domnívá, že účelu trestu lze u obžalovaného dosáhnout hrozbou trestu, a jeho samotný výkon není nutný. Soud dále obžalovanému uložil přiměřenou povinnost k náhradě škody, kterou trestným činem způsobil. Ačkoliv byla škoda uhrazena svědkem Č., měl by se obžalovaný na náhradě škody podílet, za předpokladu, že svědek Č. toto bude požadovat. Obžalovaný by si tak měl uvědomit své pochybení a do budoucna se obdobné či jiné trestné činnosti nedopouštět. Soud současně uložil obžalovanému trest propadnutí věci, a to zajištěného střeliva, kterého bylo užito ke spáchání trestného činu.

Soud neprovedl důkaz vyšetřením duševního stavu svědka Č., když nic nesvědčilo o tom, že by byl duševně nemocný, jeho svědectví bylo v souladu s dalšími ve věci provedenými důkazy. Také vystupování svědka před soudem nevybočovalo z běžné normy. Soud neprovedl důkaz odborným vyjádřením či znaleckým posudkem k hodnotě masa divokého prasete, když má za to, že výše škody byla stanovena správně, a to jako náklad nutný k uvedení do předešlého stavu, kdy cena zvířete zahrnuje i chovné aspekty a nikoliv jen cenu masa. Soud neprovedl důkaz výslechem svědků k tomu, že obžalovaný v době činu střílel na různých místech. Tímto důkazem nelze vyvrátit ani potvrdit, kde vznikly případné stopy po výstřelech na oděvech obžalovaného.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

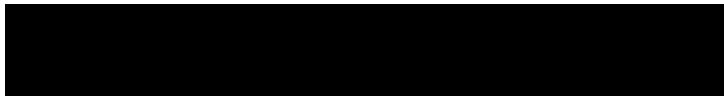
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu). Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu také Odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 trestního řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 trestního řádu).

V Lounech dne 22. září 2015

Mgr. Kamil Vacík
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. srpna 2017 v Lounech samosoudkyní Mgr. Blankou Šišovou, t a k t o:

Obžalovaný

R [REDACTED] B [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]

j e v i n e n, ž e

1) v době od 20.00 hodin dne 3. 2. 2014 do 16.00 hodin dne 5. 2. 2014 v katastrálním území obcí Nepomyšl a Dětaň v době hájení neoprávněně ulovil samonabíjecí malorážkou zn. Marlin model 60DLX Micro-Groove Barell ráže 22 Long Rifle výrobního čísla 60DL4366 celkem sedm daňků skvrnitých, když šest kusů takto ulovené zvěře odcizil a jeden kus zanechal na místě, čímž způsobil poškozené společnosti LUKRA, spol. s r.o., IČ: 18380417, se sídlem Lubenec, Chýšská 44, škodu ve výši nejméně 22.300,- Kč, poškozenému P [REDACTED] Š [REDACTED], [REDACTED] škodu ve výši nejméně 67.900,- Kč a poškozenému Mysliveckému spolku Dvorce z.s., IČ: 26619911, se sídlem Dvorce čp. 22, škodu ve výši nejméně 66.900,-Kč,

2) v době od 23.40 hodin dne 2. 6. 2015 do 23.47 hodin dne 2. 6. 2015 mezi obcemi Soběchleby a Malá Černoc v době hájení neoprávněně ulovil samonabíjecí malorážkou zn. Marlin model 60DLX Micro-Groove Barell ráže 22 Long Rifle výrobního čísla 60DL4366 srnce obecného a jezevce lesního, přičemž jezevce lesního zanechal na místě a srnce obecného odtáhl k silnici mezi obcemi Soběchleby a Malá Černoc, kde jej zanechal, neboť byl vyrušen, a svým jednáním tak způsobil poškozenému Mysliveckému spolku Velká Černoc, IČ: 47791292, se sídlem Velká Černoc čp. 12, škodu ve výši nejméně 15.900,- Kč,

t e d y –

pod bodem 1)

- neoprávněně lovil zvěř v hodnotě nikoli nepatrné, získal činem pro sebe větší prospěch a spáchal čin v době hájení,
- dílem si присвоjil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil činem větší škodu, dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k přisvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní a způsobí činem větší škodu v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem 2)

- neoprávněně lovil zvěř v hodnotě nikoli nepatrné a spáchal čin v době hájení,

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k přisvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pod bodem 1)

přečin pytláctví podle § 304 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonáný přečin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu přečin krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

přečin pytláctví podle § 304 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, nedokonáný ve stádiu pokusu přečin krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 304 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti (18) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví zkušební doba v trvání dvacetičtyř (24) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví **přiměřená povinnost podle svých sil nahradit škodu, kterou přečiny způsobil.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen nahradit** majetkovou škodu poškozeným:

- LUKRA, spol. s r.o., IČ: 18380417, se sídlem Lubenec, Chýšská 44, v částce 22.300,- Kč,
- P [REDAKCE] Š [REDAKCE], [REDAKCE], v částce 67.900,- Kč a poškozený se se zbytkem nároku podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních,
- Mysliveckému spolku Dvorce z.s., IČ: 26619911, se sídlem Dvorce čp. 22, v částce 66.900,- Kč a poškozený se se zbytkem nároku podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních,
- Mysliveckému spolku Velká Černoc, IČ: 47791292, se sídlem Velká Černoc čp. 12, v částce 15.000,- Kč.

Odůvodnění

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výroku. Obžalovaný v době od 20.00 hodin dne 3. 2. 2014 do 16.00 hodin dne 5. 2. 2014 v katastrálním území obcí Nepomyšl a Dětaň v době hájení neoprávněně ulovil samonabíjecí malorážkou zn. Marlin model 60DLX Micro-Groove Barell ráže 22 Long Rifle výrobního čísla 60DL4366 celkem sedm daňků skvrnitých, když šest kusů takto ulovené zvěře odcizil a jeden kus zanechal na místě, čímž způsobil poškozené společnosti LUKRA, spol. s r.o., IČ: 18380417, se sídlem Lubenec, Chýšská 44, škodu ve výši nejméně 22.300,- Kč, poškozenému [REDAKCE], škodu ve výši nejméně 67.900,- Kč a poškozenému Mysliveckému spolku Dvorce z.s., IČ: 26619911, se sídlem Dvorce čp. 22, škodu ve výši nejméně 66.900,-Kč, a dále v době od 23.40 hodin dne 2. 6. 2015 do 23.47 hodin dne 2. 6. 2015 mezi obcemi Soběchleby a Malá Černoc v době

hájení neoprávněně ulovil samonabíjecí malorážkou zn. Marlin model 60DLX Micro-Groove Barell ráže 22 Long Rifle výrobního čísla 60DL4366 srnce obecného a jezevce lesního, přičemž jezevce lesního zanechal na místě a srnce obecného odtáhl k silnici mezi obcemi Soběchleby a Malá Černoc, kde jej zanechal, neboť byl vyrušen, a svým jednáním tak způsobil poškozenému Mysliveckému spolku Velká Černoc, IČ: 47791292, se sídlem Velká Černoc čp. 12, škodu ve výši nejméně 15.900,- Kč.

Obžalovaný v přípravném řízení využil svého práva a ve věci nevyprávěl. *U hlavního líčení popřel, že by se jednání pod bodem 1) a 2) dopustil.* Kde byl v době *prvního skutku*, si pro odstup času, nevybavil. K samonabíjecí malorážce uvedl, že ji nevlastní, ale vlastní jí jeho kamarád T. M. a ten ji měl uloženu na jeho chatě, kde po určitou dobu bydlel. Měl ji uloženou v trezoru, klíče měl jen M. M. ji později prodal. On sám má také malorážku, ale jiného typu. Pokud jde o vestu, která byla nalezena na místě činu, tak asi 2-3 roky nazpět hrál hru, kdy na internetu si našel souřadnice a podle toho hledal v přírodě předměty atp. Na místě byl s kamarády kontrolován policií a je možné, že přitom tam vestu zapomněl. Jiné osoby ani výstřely na místě nezaznamenal. Z geocachingu nemá žádné trofeje, ty se nechávají na místě, nemá je ani vyfocené a ani si nic nezapisoval. Když vestu zapomněl, byla čistá. Pokud jde o 2. 6. 2015, vozidlo měla půjčeno jeho přítelkyně, proto byl v tu dobu doma, přítelkyně jela s autem do práce. V předmětné době užíval vozidlo Škoda Octavia kombi, cihlové barvy. Společně s ním ho užívala i jeho přítelkyně. Myslivcem je od 18ti let.

Ke skutku pod bodem 1)

Svědék M. J. u hlavního líčení popsal, že mu telefonoval hospodář sousední honitby V. M. že v jejich honitbě u obce Dětaň objevil ve sněhu stopy osob, vozidla a krve. On se dostavil na místo, kde zjistil, že došlo k ulovení tří kusů zvěře, jež byla následně odvezena. První místo bylo na okraji komunikace mezi obcí Dětaň a Kružín. Druhé místo bylo na poli cca 50 metrů od silnice a třetí místo rovněž na poli ve směru silnice na Dětaň cca 20-30 metrů. Na místě se vždy nacházela zvířecí krev a stříž, kdy se nepochybně jednalo o dančí zvěř. Dle stop ve sněhu bylo zřetelné, že zvěř padla, než zhasla.

Svědék F. J. u hlavního líčení popsal, že v honitbě Kružín byla objevena krev. Vyjel na místo, kde zjistil krom stop krve i stopy po tažení ulovené zvěře. Rovněž zde byly dančí stopy. Takto zjistil, že cca 3 kusy dančí zvěře byly odvezeny a jeden kus našel opodál, jednalo se o 1 samici daňka, střelu měla v těle. U ní byla i nábojnice z malorážky. Všechny stopy byly u silnice a lze z toho dovodit, že bylo stříleno z vozidla a v noci. Množství ulovené zvěře bylo nebyvale vysoké.

Svědék J. V. u hlavního líčení popsal, že v Lubeneckém revíru našli stopy po odstřelení 1 kusu dančí zvěře.

Svědék T. M. u hlavního líčení uvedl, že bydlel u obžalovaného, ale přístup k malorážce zn. Marlin model 60DLX Micro-Groove Barell ráže 22 Long Rifle výrobního čísla 60DL4366 obžalovaný neměl. Pokud bydlel u p. Š. neví o tom, že v bytě byla kůže srnce, měl ale povolenku, takže je možné, že něco střílil. Náboje měl řádně v trezoru. Obžalovaný se nepodílel na předávání malorážky novému kupci. O lovu si s obžalovaným povídali, ale neříkal nic o tom, že by náhodně zastřelil jezevce. Dostal od něho balíček se zvěřinou, ale neví přesně, co to bylo. Jeho výpověď soud vyhodnotil jako nevěrohodnou a nepřihlížel k ní. Blíže soud důvody pro tento závěr rozvedl níže. K jeho osobě byl vyžádán **opis z evidence rejstříku trestů**. Z něho soud zjistil celkem dvě odsouzení, a to pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, a dále přečin

maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku.

Svědék J. Š. u hlavního líčení uvedl, že v minulosti (3-4 roky nazpět) u něho bydlel T. M., avšak neplatil nájem. Vystěhovali ho v jeho nepřítomnosti, při prohlídce bytu našli různé nábojnice. V bytě byl navíc velký zápach, bylo zde velké množství krve, chlupy od srn i zbytky zvířat, parohy. I v koupelně byly stopy po stahování zvěře. Zbraně na místě neviděl.

Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byl čten **úřední záznam o podaném vysvětlení J. V. z 29. 2. 2016**, který popsal, že asi před dvěma až třemi roky pomáhal J. Š. s vystěhováním jeho nájemníka T. M. který mu neplatil nájem. V souvislosti s vystěhováním byli v bytě, kde bylo množství krve, nějaké parohy a čerstvá kůže. Rovněž zde bylo množství nábojů, avšak zbraň zde žádnou neviděl.

Z **protokolu o ohledáních míst činu a fotodokumentací** jsou patrná místa s nalezenou mrtvou zvěří, krevními stopami, vestou a dalšími stopami. Z **odborných vyjádření** vyplývá, že na zelené vestě nalezené na místě činu byla zajištěna biologická stopa. Z té byla prokázána přítomnost krve a dále přítomnost bílkoviny ze skupiny srnčí – dančí – jelení. Dále bylo z **odborného vyjádření** k uvedené vestě zjištěno, že profil DNA, který byl na ní zajištěn, je shodný s profilem obžalovaného. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika**, vyplývá, že jak nábojnice, tak projektil ze zastřelené dančí zvěře jsou ráže 22 Long Rifle, jež lze použít mimo jiné do samonabíjecí malorážky zn. Marlin model 795. Z **výpisu evidence zbraní** je patrné, kolik samonabíjecích malorážek Marlin vzor 795 je registrováno v jednotlivých krajích, mezi nimi je uveden i T. M. Ze **sazebníku** minimálních hodnot upytlačené zvěře vyplývá, jaká je hodnota jednotlivých druhů této zvěře. Z **vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 245/2002 Sb.**, o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu, je patrné, že dančí zvěř, (jezevec i srnec) byli uloveni mimo dobu povolenou touto vyhláškou. Z části zajištěných nedopalků z místa činu se podařilo izolovat DNA, tato však nebyla shodná s DNA obžalovaného či svědka M. **Poškození vymezili počet upytlačené zvěře**, které odpovídá údajům ve výroku a stopám zajištěným na místech činu.

Ke skutku pod bodem 2)

Svědék P. S. jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení uvedl, že 2.6.2015 kolem 20.00 hod. seděl na posedu mezi obcemi Soběchleby a Malá Černoc, který je vzdálen asi deset metrů od silnice. Někdy po půlnoci asi v 00.30 hod. zaslechl tři rány z malorážky. Jelikož se ve zbraních vyzná a tyto rány byly velmi rychle po sobě, nemohlo se jednat o opakovací zbraň, neboť není možné tak rychle přebíjet. Jednalo se určitě o zbraň automatickou. Rány slyšel od obce Soběchleby. Asi pět až deset minut poté přijelo od obce Soběchleby osobní vozidlo, které se na silnici vytočilo tak, aby řidič osvítil pole, a bezprostředně poté zaslechl jeden výstřel, který byl opět z malorážky. On byl v tu dobu vzdálen asi dvěstě metrů od toho vozidla, ale jelikož měl dalekohled, byl úplněk a výborná viditelnost, tak pozoroval celé jednání. Bezprostředně po tomto výstřelu obžalovaný vystoupil z vozidla a běžel do pole. Asi po 50 až 60 metrech se zastavil, sehnul se a něco vlekl směrem k vozidlu. Podle toho, jak to vlekl, muselo se jednat o zvíře. On slezl z posedu a šel ke svému vozidlu. Auto s obžalovaným odjelo směrem k obci Malá Černoc a projelo těsně kolem něho, neboť on v tu chvíli stál na silnici. Řidiče v tu chvíli neviděl, avšak poznal vozidlo, kdy se jednalo o Škodu Octavia kombi vínovohnědé barvy. On nastoupil do svého vozidla a bez rozsvícení světel se vydal za uvedeným vozidlem. Toto vozidlo v Malé Černoci odbočilo na

Vlkov a dále na Velkou Černoc a Hořesedly. U křižovatky na obec Hořesedly auto zastavilo. Když on se k němu blížil, tak se vozidlo prudce rozjelo. On tedy zastavil na křižovatce, zhasl motor a chvíli poslouchal. Uvedené vozidlo se zastavilo a on si uvědomil, že když se řidič s vozidlem otočí, vrátí se k němu, což nechtěl riskovat a raději jel domů. Když dojel domů, slyšel ze směru od Hořesedel do Velké Černoce přijíždět vozidlo. Šel na zahradu, odkud má výhled na náves, a jelikož měl dalekohled, tak viděl zhruba na vzdálenost 15 až 20 metrů, jak kolem osvětleného kostela projíždí uvedené vozidlo. Při tom se zaměřil na řidiče a poznal obžalovaného, kterého zná dobře. On nastoupil do svého druhého vozidla zn. Škoda Octavia a vyjel za obžalovaným, přičemž věc oznámil na linku 112. Poté opět potkal uvedené vozidlo, které řídil obžalovaný. Následně jel s policisty na místo, kde se pokusili hledat upytlačenou zvěř, avšak nic nenašli. Druhý den ráno šel společně s J. [REDAKCE] U. [REDAKCE] kdy měli s sebou psa, do míst, odkud zaslechl v noci tři rány. Zde našli mrtvého jezevce, v němž našli dva vstřely. Na místo přivolali policisty, s nimiž jeli poté na druhé místo, kde našli upytlačeného srnce. Jednalo se o místo, kde v noci se vozidlo natáčelo tak, aby bylo vidět do pole.

Svědék K. [REDAKCE] P. [REDAKCE] u hlavního líčení popsal, že našel v lese mrtvého srnce, zjistil, že byl zasažen malorážkou, při stahování z něho vypadla malorážková kulička. V danou dobu se v lokalitě více pytláčilo. Nyní je klid.

Svědčyně D. [REDAKCE] K. [REDAKCE] u hlavního líčení uvedla, že je bývalou přítelkyní obžalovaného, o kauze ví od něho. Zmiňoval i den 2. 6. 2015. K tomuto datu sdělila, že spolu s obžalovaným strávili celý den a slavili až do noci výročí jejich seznámení. Slavili to tak každý rok, proto si to pamatuje. Slavili od té doby, co obžalovaný přijel z práce, celý večer až do rána, kdy v 5 hod. nebo 6 hod. jel do práce. Výročí takto slaví, přesto, že neví, kdy se přesně v červnu poznali. Její výpověď soud vyhodnotil jako nevěrohodnou a nepřihlížel k ní. Blíže soud důvody pro tento závěr rozvedl níže.

Z **protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace** je patrné místo nálezu upytlačeného jezevce i srnce. Z **odborných vyjádření odvětví balistiky** vyplývá, že střely vyjmuté ze zastřelených zvířat nejsou způsobilé k individuální identifikaci se samonabíjecí malorážkou zn. Marlin model 60DLX Micro-Groove Barell ráže 22 Long Rifle výrobního čísla 60DL4366 Tomáše Mandáta, avšak míra jejich pravděpodobné shody byla stanovena na 50%. Porovnání bylo prováděno také s náboji nalezenými na místě činu u skutku 1), zjištěna byla shoda ráže a parametrů vývrtu hlavně v rozsahu 50%-60%. Stopy na střelách, vylučující její vystřelení ze stejné hlavně nebo nasvědčující jejímu vystřelení z jiné hlavně, nebyly zjištěny. Ze **zprávy Policie ČR** vyplývá, že K. [REDAKCE] P. [REDAKCE] předal P. [REDAKCE] S. [REDAKCE] střelu vyjmutou z nalezeného srnce. Ze **zprávy vězeňské služby** vyplývá, že T. [REDAKCE] M. [REDAKCE] byl zaměstnancem Věznice Nové Sedlo od 24.9.2012 do 31.7.2014. Do kurzu psů byl vyslán v době od 10.2.2014 do 18.4.2014, přičemž dne 31.3.2014 a od 27.1.2014 do 9.2.2014 čerpal řádnou dovolenou. Ze **zprávy veterinárního ústavu** plyne, že ze srnce byla vyjmuta střela z podkoží v oblasti pravého kloubu dolní čelisti a střela z podkoží ventrální strany krku. Tyto střely byly zajištěny. Rovněž ze zprávy veterinárního ústavu vyplývá, že z jezevce byla vyjmuta a zajištěna střela. Z **vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 245/2002 Sb.**, o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu, je patrné, že (dančí zvěř), jezevec i srnec byli uloveni mimo dobu povolenou touto vyhláškou.

Na základě provedených důkazů v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že žalované skutky se staly, a že se jich dopustil obžalovaný. Obžalovaný v přípravném řízení využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. U hlavního líčení uvedl, že se ani jednoho ze skutků nedopustil. K prvnímu sdělil, že již neví, co v uvedené době dělal. Výskyt vesty se stopami své DNA a DNA lesní zvěře na místě činu odůvodnil tím, že se toulal přírodou v rámci

geocachingu s M [redacted] a dalšími kluky, vesta byla předtím čistá a její pošpinění neumí vysvětlit. Na místo se podle něj dostala, když ji svlékl při policejní kontrole. K druhému skutku uvedl, že byl doma a vozidlo měla půjčené jeho přítelkyně. Dále zpochybnil pozorovací schopnosti a myslivecké zkušenosti svědka S [redacted] i způsob, který zvolil pro sledování. Soud obhajobu obžalovaného posoudil jako účelovou a nevěrohodnou. Obžalovaný je usvědčován celou řadou důkazů, které spolu navzájem korespondují a podporují se. Důkazy přitom nelze hodnotit samostatně pro každý skutek, ale ve vzájemné provázanosti. *Pokud jde o jednání z 2. 6. 2015 (skutek 2)*, není pochyb, že se ho dopustil obžalovaný, když byl bezpečně poznán svědkem S [redacted]. Tento opakovaně věrohodně a autenticky popsal, co uvedeného dne slyšel a viděl a bezpečně přitom poznal obžalovaného. Tento svědek jednal způsobem, který v daný okamžik považoval za adekvátní situaci, svým schopnostem a zkušenostem a nelze mu nic vytýkat. V místě, kde se obžalovaný nacházel, byl nalezen ulovený jezevec i srnec, o čemž svědčí protokol o ohledání místa činu a fotodokumentace. Svědek P [redacted] potvrdil, že ze srnce vypadla malorážková kulička. Oba nalezené kusy (jezevec a srnec) byly pitvány, a byly zajištěny další střely z jejich těla, o čemž svědčí zpráva veterinárního ústavu. Ty pak byly zkoumány v rámci odborného vyjádření z oboru balistika. Z něho plyne, že střely vyjmuté ze zastřelených zvířat nejsou způsobilé k individuální identifikaci se samonabíjecí malorážkou zn. Marlin model 60DLX Micro-Groove Barell ráže 22 Long Rifle výrobního čísla 60DL4366 T [redacted] M [redacted] avšak míra jejich pravděpodobné shody byla stanovena na 50%. Porovnání bylo prováděno také s náboji nalezenými na místě činu u skutku 1), zjištěna byla shoda ráže a parametrů vývrtu hlavně v rozsahu 50%-60%. Stopy na střelách, vylučující její vystřelení ze stejné hlavně nebo nasvědčující jejímu vystřelení z jiné hlavně, nebyly zjištěny. Svědek S [redacted] rovněž slyšel výstřely z malorážky a viděl vozidlo Škoda Octavia kombi, které běžně obžalovaný používal. Pokud se obžalovaný hájil, že měla vozidlo půjčeno jeho přítelkyně, tato jeho verzi nepotvrdila. Její výpověď nevykazovala znaky autentičnosti, o věci hovořila předtím s obžalovaným a navíc tvrdila, že spolu slavili výročí seznámení, o čemž se ale obžalovaný vůbec nezmiňoval. Soud tedy z její výpovědi nevycházel. *Pokud jde o jednání popsané v bodě 1)* i v tomto případě byly na místě činu nalezeny stopy od vozidla, což potvrzují protokoly o ohledání a fotodokumentace. Shodný je i způsob lovu v blízkosti komunikace a skutečnost, že nalezené náboje, lze použít do malorážkové zbraně Marlin vzor 795, což plyne z odborného vyjádření. Náboje byly zajištěny u ulovené daněly. U tohoto skutku bylo zastřeleno více kusů zvěře, stopy po ulovení zvěře na sebe navazovaly v řádech desítek metrů a navíc na místě činu byla nalezena vesta, kdy odborným vyjádřením, byla zjištěna shoda profilu DNA s profilem obžalovaného. Na vestě byly nalezeny také stopy krve s bílkovinou ze skupiny srnčí – dančí - jelení, přičemž zvěř, která byla v danou dobu protiprávně ulovena, byla rovněž dančí. Pokud jde o malorážku zn. Marlin vzor 795, dle výpisu jí měl na sebe evidovanou svědek M [redacted] který v roce 2014 bydlel na chatě u obžalovaného. Tím je spojitost mezi touto zbraní, jejíž identifikace je uvedena ve výroku, a osobou obžalovaného jednoznačně dána. Svědek M [redacted] sice tvrdil, že ji obžalovanému nepůjčoval, avšak toto jeho vyjádření soud posoudil jako nevěrohodné. Důvodem je svědectví J [redacted] Š [redacted] který potvrdil, že pokud u něho Mandát bydlel, v bytě bylo volně přístupné velké množství nábojů. Obdobně plyne z úředního záznamu J [redacted] V [redacted] Svědek M [redacted] přitom u hlavního líčení nepravdivě tvrdil, že zbraň i náboje měl řádně zabezpečeny. Také se rozchází s výpovědí samotného obžalovaného ohledně geocachingu a prodeje předmětné malorážky, evidentně zamlčuje, že zbraň minimálně neměl řádně zajištěnou proti použití jinou osobou. Svědci J [redacted] J [redacted] a V [redacted] potvrdili, že v místech nálezů byly evidentní stopy po pytláctví. Přesný počet ulovené zvěře byl doložen poškozenými. Obžalovaný tedy byl na místech činů z důvodu pytláctví a nikoli z jiných pohnutek, jak uváděl. Soud z výše uvedených důvodů považuje jeho vinu u obou skutků za prokázanou a obhajobu za zcela vyvrácenou.

Obžalovaný bez oprávnění lovil zvěř, čímž získal pod bodem 1) celkový prospěch a zároveň způsobil škodu dle **§ 138 odst. 1 trestního zákoníku** přesahující 50.000,- Kč, a pod bodem 2) celkový prospěch a zároveň škodu přesahující 5.000,- Kč. Soud při vyčíslení vycházel **ze sazebníku minimálních hodnot upytláčené zvěře** (čl. 98). S ohledem na dobu lovení zvěře spáchal čin **v době hájení**, což plyne ze shora citované vyhlášky ministerstva zemědělství. Vzhledem k tomu, že se obžalovanému nepodařilo dohledat všechny kusy neoprávněně ulovené zvěře, kdy v prvním případě ji nedohledal proto, že daněla se zraněním několik metrů odběhla a v druhém případě byl vyrušen očitým svědkem a nestihl odnést zastřeleného srnce a jezevce, je jednání posouzeno u skutku 1) jako **zčásti dokonané a z části ve formě pokusu krádeže** a u skutku 2) jako **pokus krádeže**. Ze způsobu provedení činu není pochyb, že se obžalovaný shora popsaného jednání dopustil **v přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku**, neboť chtěl porušit zájem na ochraně majetku resp. ochraně volně žijících zvířat a myslivosti. Tímto jednáním obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty pod bodem 1) přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku a dílem dokonané přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, dílem nedokonané ve stádiu pokusu přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a pod bodem 2) přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a nedokonané ve stádiu pokusu přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku *a soud ho uznal vinným*.

Jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti, které by vylučovaly použití trestní represe vůči obžalovanému, neboť posuzované činy nebylo možné podřadit do kategorie jednání, jež neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestním činům dané právní kvalifikace. Obžalovaný byl myslivec, tedy dobře znal podmínky lovu a věděl, že jeho jednání je nezákonné.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud u obžalovaného vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu.

Byla zhodnocena povaha a závažnost spáchaných přečinů, kdy se obžalovaný dopustil jednání, jímž porušil zájem na ochraně majetku a zájem na ochraně přírody – volně žijící zvěře a na ochraně práva myslivosti.

Zároveň bylo přihlédnuto k osobě obžalovaného, který nemá záznam v opisu z evidence rejstříku trestů, což soud posoudil jako polehčující okolnost. Pozitivně lze hodnotit, že je zaměstnavatelem kladně posuzován. V kartě přestupků nemá záznam o uložení sankce, řízení bylo odloženo. Přitěžuje mu, že se dopustil tří přečinů a jednoho pokusu přečinu, a dále rozsah způsobené škody resp. prospěchu, který v bodě 2) přesahuje výrazněji hranici 5 tis. Kč a v bodě 1) výrazněji přesahuje hranici 50tis. Kč.

Při zohlednění výše uvedeného, dospěl soud k závěru, že nápravy obžalovaného lze ještě dosáhnout trestem, který není spojen s přímým omezením osobní svobody (§ 55 odst. 2 trestního zákoníku). Trest byl ukládán jako úhrnný - za tři přečiny a jeden pokus přečinu - dle pravidel uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, tedy podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. Jako přiměřený považuje soud *trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců*, tedy okolo 1/3 zákonné výměry, která činí dle § 304 odst. 2 trestního zákoníku **6 měsíců až 5 let**. Výkon trestu soud podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na *zkušební dobu v trvání 24 měsíců*, přičemž délka zkušební doby byla stanovena okolo 1/3 zákonné sazby, která činí 1 rok až 5 let. Po tuto dobu bude soud sledovat jeho chování. Vzhledem k tomu, že obžalovaný způsobil svým jednáním škodu, soud mu současně uložil *povinnost podle svých sil ji nahradit* a i toto je jedno

z kritérií, které bude sledovat v průběhu zkušební doby. Soud má za to, že takto uložený trest splní svůj účel a povede k nápravě obžalovaného.

S nárokem na náhradu škody se včas a řádně připojili níže uvedení poškození. Soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu rozhodl, že je obžalovaný povinen nahradit majetkovou škodu poškozeným:

- LUKRA, spol. s r.o., IČ: 18380417, se sídlem Lubenec, Chýšská 44, v částce 22.300,- Kč, za ulovené danče,

- [redacted] v částce 67.900,- Kč za 1 kus daněly, která byla na místě nalezena a 2 kusy dančat. S nárokem, který shora uvedenou částku přesahoval, soud poškozeného podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť pro rozhodnutí v rámci adhezního řízení nebyly předloženy dostatečné důkazy, aby mohla být v případě dvou nenalezených kusů dančí zvěře stanovena částka za daňka či danělu.

- Mysliveckému spolku Dvorce z.s., IČ: 26619911, se sídlem Dvorce čp. 22, v částce 66.900,- Kč za tři dančata. S nárokem, který shora uvedenou částku přesahoval, soud poškozeného podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť pro rozhodnutí v rámci adhezního řízení nebyly předloženy dostatečné důkazy, aby mohla být v případě tří nenalezených kusů dančí zvěře stanovena částka za daňka či danělu.

- Mysliveckému spolku Velká Černoc, IČ: 47791292, se sídlem Velká Černoc čp. 12, v částce 15.000,- Kč za srnce, který byl na místě nalezen.

Přitom soud pokud jde o vyčíslení škody, vycházel **ze sazebníku minimálních hodnot upytlačené zvěře** (čl. 98). Pokud zvěř nebyla na místě nalezena, a **nebylo možné bezpečně určit jeho pohlaví a stáří, soud přiznal nárok na náhradu škody za mládě (danče)**. V případě Mysliveckého spolku Velká Černoc, nebyla náhrada škody požadována za odstřeleného jezevce. Pokud jde o zastřeleného srnce, který byl na místě nalezen, soud mohl přiznat pouze částku, kterou poškozený uplatnil, tato se od sazebníku lišila o 900,--Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst.1 tr.řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst.2 tr.řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst.1 tr.řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst.2 tr.řádu).

V Lounech dne 21. srpna 2017

Mgr. Blanka Šišová, v.r.
Samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Petra Víchová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. ledna 2014 v Lounech samosoudcem JUDr. Petrem Šilhanem, **t a k t o :**

Obžalovaný

P Ď

nar. [redacted] soukromý podnikatel, bytem [redacted]
okres [redacted]

je v i n e n, ž e

v období od 27.1.2011 do 9.3.2011 jako zplnomocněný zástupce obchodní společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o., IČ 290 41 198, se sídlem Praha 1, Staré Město, Liliová 1099/18a, dovezl od obchodní společnosti V&C Metzner GmbH, se sídlem 02997, Wittichenau, Dubbing 46, Spolková republika Německo, prostřednictvím různých dopravců nejméně 800 tun odpadu, které nechal uložit do skladu na pozemku st.p.č.160 a do silážního žlabu na pozemku st.p.č. 158/10 v bývalém zemědělském areálu v katastrálním území obce Libčeves, okres Louny, přičemž tento odpad vydával za výrobek - alternativní palivo TAP 22 dovezený za účelem provedení palivové zkoušky, ačkoliv sama dodávající společnost tento dovezený materiál klasifikovala jako odpad, když se jednalo o směs částic tvrdých plastů, pryže, textilií, dřeva a podobných materiálů, vzniklou drcením a smísením jiných odpadů a skutečnost, že se jedná o odpad ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění, byla deklarována rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje č.j. 937/ZPZ/2011/PO-069 ze dne 19.4.2011, které nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím Ministerstva životního prostředí č.j. 842/530/11/Zm 38305/ENV/11 dne 24.5.2011 a tohoto jednání se dopustil přesto, že podle § 54 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., v platném znění je přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění zakázána a stejně tak je zakázána i nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, v platném znění, navíc místo odložení ve shora uvedeném areálu nebylo zařízením k využívání,

odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, jehož provozování nebylo ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., v platném znění odsouhlaseno, přičemž vzhledem k místu uložení mohlo dojít vzhledem k obsahu těžkých kovů v odloženém odpadu k ohrožení životního prostředí, když předmětné území je součástí chráněné krajinné oblasti České středohoří, a náklady na odstranění odpadu byly odhadnuty na částku 922.000,- Kč,

t e d y – úmyslně v rozporu s jiným právním předpisem odkládal a přepravoval odpady a tím způsobil ohrožení životního prostředí, k jehož odstranění je třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu,

č í m ž s p á c h a l

přečin neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 298 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání dvanácti (12) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému **povoluje podmíněný odklad výkonu trestu** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu stanoví **zkušební doba na třicet (30) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud tento skutkový stav: obžalovaný P ■ ■ ■ D ■ ■ ■ v období od 27.1.2011 do 9.3.2011 jako zplnomocněný zástupce obchodní společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o., IČ 290 41 198, se sídlem Praha 1, Staré Město, Liliová 1099/18a, dovezl od obchodní společnosti V&C Metzner GmbH, se sídlem 02997, Wittichenau, Dubbing 46, Spolková republika Německo, prostřednictvím různých dopravců nejméně 800 tun odpadu, které nechal uložit do skladu na pozemku st.p.č.160 a do silážního žlabu na pozemku st.p.č. 158/10 v bývalém zemědělském areálu v katastrálním území obce Libčeves, okres Louny, přičemž tento odpad vydával za výrobek - alternativní palivo TAP 22 dovezený za účelem provedení palivové zkoušky, ačkoliv sama dodávající společnost tento dovezený materiál klasifikovala jako odpad, když se jednalo o směs částic tvrdých plastů, pryže, textilií, dřeva a podobných materiálů, vzniklou drcením a smísením jiných odpadů a skutečnost, že se jedná o odpad ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění, byla deklarována rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje č.j. 937/ZPZ/2011/PO-069 ze dne 19.4.2011, které nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím Ministerstva životního prostředí č.j. 842/530/11/Zm 38305/ENV/11 dne 24.5.2011 a tohoto jednání se dopustil přesto, že podle § 54 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., v platném znění je přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění zakázána a stejně tak je zakázána i nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, v platném znění, navíc místo odložení ve shora uvedeném areálu nebylo zařízením k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, jehož provozování nebylo ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., v platném znění odsouhlaseno, přičemž vzhledem k místu uložení mohlo dojít vzhledem k obsahu těžkých kovů v odloženém odpadu k ohrožení životního prostředí, když předmětné území je součástí chráněné krajinné oblasti České středohoří, a náklady na odstranění odpadu byly odhadnuty na částku 922.000,- Kč.

Obžalovaný P. ■■■ D. ■■■ který v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevyprovídal. U hlavního líčení uvedl, že si objednal 800 tun alternativního paliva u firmy Tellum a.s. Byly mu dodány vzorky, které byly 3x odzkoušeny, 2x v laboratoři a po třetí ve Státním zkušebním ústavu v Brně, kdy mu bylo sděleno, že tento materiál odpovídá pojmu nebo normy na tuhá alternativní paliva, a že to je tuhé alternativní palivo. Neměl jakýkoliv důvod předpokládat, že materiál, který mu byl dodán, není tuhé alternativní palivo. Vzorky odvezl panu A. ■■■ do Teplárny Komořany. Tam provedli laboratorní testy. Byli maximálně spokojeni. Řekli, že to je nejlepší palivo, které jim tam, kdo za celou dobu nabízel. Projevili zájem udělat palivovou zkoušku. O tom informoval německého dodavatele, který na základě těchto informací navštívil Teplárnu Komořany, kde mu bylo sděleno, že o materiál mají zájem a ukázali, kde se v Komořanech bude vyskladňovat, jakým způsobem se to bude promíchávat s uhlím, a jakým způsobem bude prováděna palivová zkouška. Německý dodavatel řekl, že je vše v pořádku, že s tím souhlasí, a že provedou navážku materiálu. Po několika týdnech se ozvali, že mají materiál nachystaný. Bohužel mu v Teplárně Komořany bylo sděleno, že zatím zkoušku odkládají. Musel to operativně řešit. Materiál měl v Německu vyskladněný. Musel ho schovat. Našel inzerát, že firma pronajímá v Libčevsi nějaké prostory, kde by se dalo palivo vyskladnit. Byl to nějaký velkosklad s palivem. Tam se s majitelem B. ■■■ dohodli, že palivo prozatím vyskladní, než v Komořanech si podají žádost o palivovou zkoušku. Vše probíhalo v pořádku až poslední týden, když bylo převáženo poslední auto, tak volal pan B. ■■■ že v Libčevsi je nějaká kontrola ze životního prostředí. Řekl mu, že vše je v pořádku, že nedělají nic špatného, ať si vezmou vzorky s tím, že certifikáty k palivům má u sebe, proto nechápe, v čem je jeho trestná činnost. Objednal si palivo a má od třech institucí potvrzené, že to je tuhé alternativní palivo a nerozumí tomu, co měl spáchat. Pokud se jedná o náklady na odstranění, tak četl v posudku znalkyně, čísla pravděpodobně souhlasí. Pouze neví, kde komu vznikla jaká škoda nebo komu on škodu způsobil. Je tam jakýsi hrubý odhad nákladů na odstranění, ale nechápe příčinnou souvislost mezi tím, jaké jsou náklady na odstranění a tím, co s tím má on společného. Nikdo po něm žádné peníze nechtěl. Kdo je poškozený z obžaloby nevyčetl. Odpad již v Libčevsi není. Neví, kdo ho odvezl. Zajímalo by ho to, protože to chtěl vrátit nazpátek. V té době podnikal v nakládání s odpady. Pokud se jedná o odebrané vzorky a jejich zkoumání, kdy bylo zjištěno, že je tam v podstatě „hnůj“. Uvedl, že o tom by polemizoval, jestli tam byl hnůj. Denně se sem vozí tisíce tun velkého hnoje, což ví, protože v oboru pracuje, ale toto bylo nejkvalitnější zatím palivo, co sem kdy, kdo dovezl. Pokud se má vyjádřit, proč tedy palivo Komořany nevyužili, uvedl, že důvody, které k tomu vedly, zhruba ví. Firmy, které v tom specifickém oboru působí na trhu s alternativními palivy, nechtěly „na scéně“ dalšího hráče a tím, že byly o nějakých 80 % levnější než ostatní, tak jim bylo řečeno, že je zlikvidují, což se jim v podstatě podařilo. On si objednal tuhé alternativní palivo a podle dokladů to tuhé alternativní palivo je. Pokud znalkyně zjistila, že tam jsou stopové prvky kadmia, tak ty jsou v podstatě všude v přírodě. Jestli tam bylo nějaké nadnormativní množství, to je povinen dovozce na své vlastní náklady odstranit. V podstatě vzniká i polemika o tom, že dovozce to deklaroval jako katalogové číslo 191204 „óčkové“ odpady a paní znalkyně tvrdí, že podle ní se to vztahuje do žlutého katalogy A1302. Za dovoz zodpovídá dovozce. Za umístění a skladování tuhého alternativního paliva zodpovídá majitel paliva. Na to nepotřebuje žádný provozní řád na umístění výrobku. K dotazu, proč německé společnosti vystavoval fakturu, když objednával palivo, uvedl, že mu to bylo tak řečeno. Bylo mu řečeno, že dostane od nich jakoby příspěvek na ten výzkum k těm palivovým zkouškám. Je pravdou, že v Německu mají spalovnu, a to tisíc. K dotazu, proč jim společnost dávala peníze a nedělala si ten výzkum sama nebo zpracovávala ve své spalovně, uvedl, že třeba si proto, že přišli nebo předpokládali, že přijdou s nějakým inovativním řešením. Byl v Německu několikrát. Byl si zkontrolovat materiál, který měli dovážet. Dovezené vzorky se nechávaly ležet na místě v Libčevsi, něco bylo v hale a něco ve vaně.

Vzorky si chtěli vzít až poté, co se to navozí všechno. Věděli, v jakých vlnách to najíždělo, tak si chtěli brát vzorky průběžně. Oni tvrdili, že to bude v této kvalitě, v které vzorky dostali. Vzorky odebrali v Německu, kde jim řekli, že přivezou toto. S Komořany jsme byli ve vážném jednání. Je prokazatelné, že byli s lidmi z Německa v elektrárně. Němci si to tam fotili, natáčeli. Bylo jim ukazováno, kde se to bude vyskladňovat, a co se s tím bude dělat. Pokud jim tam udělali nějaké divadlo, tak pak je třeba se obrátit na ně. V Komořanech s ním byli čtyři zástupci firmy Metzner. Prováděl je tam pan A [REDACTED]. Finanční prostředky, které získali dovozem výrobku, použili na agendu okolo, něco na zaplacení nájmu, něco na lidi, které se o to starali. On stále v současné době pracuje v oboru nakládání s odpady. Je zaměstnancem společnosti RECYCON, jednatelem společnosti je P [REDACTED] G [REDACTED].

Svědék J [REDACTED] A [REDACTED] uvedl, že pracuje ve společnosti United Energy, což je Teplárna Komořany na pozici technický pracovník a je přímo podřízený technickému řediteli. Jeho úloha na Teplárně v Komořanech je ta, že by měl vyhledávat nové příležitosti, řešit technické problémy, vyhledávat nové příležitosti z hlediska nové techniky, optimalizace, spalování, snižování vlastní spotřeby, v podstatě řešení technických úkolů a i vyhledávání nových příležitostí pro vyšší efektivitu výroby na Komořanech. S panem Ď [REDACTED] byl v kontaktu, myslí, že v roce 2011. Celý kontakt spočíval v tom, že je pan Ď [REDACTED] oslovil s tím, že má k dispozici tuhé alternativní palivo, zda by neměli zájem o spalování. Oni tyto informace vzali na vědomí. Vyžádali si nějaké dodatečné informace typu certifikace toho daného palivo a pak nedokáže určit časově, jak to navazovalo. Asi tak za čtvrt až půl roku od těch klasických obchodně-technických jednání zaregistrovali zprávu, že v Libčevsi naskladovaný odpad, a že ten odpad je pro jejich teplárnu. V obžalovaném v jednací síni poznal toho muže, o kterém hovoří. Jednali více, než jednou, určitě 2x až 3x. První jednání bylo informativní, nabídkové, kdy obžalovaný přijel s tím, že má k dispozici tuhé alternativní palivo a ptal se, zda mají zájem. Další jednání bylo jakoby upřesňující typu, jaká je výhřevnost paliva, a jaká cena. Myslí si, že testy paliva jim byly dodány, protože oni obecně vyžadují certifikát. Myslí si, že pan Ď [REDACTED] dokládal v podstatě certifikaci na tuhé alternativní palivo. Teplárny působí pro okresy Most a Litvínov. Zásobuje tyto oblasti teplem a vyrábějí elektrickou energii do sítě. Mají jednoho hlavního dodavatele na uhlí, což je 90 – 95 % paliva. Pak mají poměrně dost dodavatelů na doplňková paliva. Většinou to byla paliva tvořená biomasou, cca 20 – 30 dodavatelů. Pokud jde o pozici dodavatele doplňkových paliv, tak se dá říct, že zde je velká konkurence a ta konkurence není jen z pohledu dodavatelů paliva, ale i z pohledu výrobních podniků, které palivo odebírají. Konkurenční prostředí tam je, záleží na ceně. Konkurenční prostředí je mezi paliváři, tak i mezi odběrateli paliva. Nepamatuji si, zda obžalovaný říkal, odkud palivo má. Zkoušky hoření se provádí – popsal postup, kdy uvedl, že než se začne používat nové palivo, tak musí se dát žádost na ČIŽP a krajský úřad, kde se popíše záměr, dané palivo, které se chce zkoušet. Ve chvíli, kdy to krajský úřad a ČIŽP schválí, začne se samotná zkouška připravovat. V tomto případě toto nevyklučovali, ale nikdy se nedostali do toho kroku, aby podali žádost na krajský úřad a ČIŽP o provedení zkoušky. Pro ně zkouška začíná tím, kdy mají schváleno a začnou podnikat určité kroky nutné k provedení zkoušky. Myslí, že nevěděli, kde obžalovaný tu skládku má. Neví, zda byl u jednání s obžalovaným přítomen ještě někdo další, ale co si pamatuje, tak jednal vždy s panem Ď [REDACTED]. Nevzpomíná si na to, že by byl u jednání, kde byli nějaké čtyři osoby z Německa, toto by si pamatoval. Pokud se jedná o seznamování s postupem, myslí si, že při právním nebo druhém jednání se bavili o dispozicích, co je v možnostech. Kdyby se bavili o tom, že zvažují danou alternativu, tak v tu chvíli v podstatě i jim musí být jasné, kde by daná paliva či danou technologii umístili, jak by asi postupovali, ale nepamatuje si, že by byl u nějakého jednání s Němci. Pokud obžalovaný uvádí, že jim ukazoval, jak bude zkouška provedena, tak to by si pamatoval, proto uvádí, že neví, že by s nějakými Němci jednal.

V Komořanech neexistuje společnost L-Fabric. U nabízeného paliva obžalovaným nedělali žádné palivové rozbory. Pokud se dobře pamatuje, tak si myslí, že to všechno zůstalo na bázi dokladování certifikátů, ty nakonec nějaké obdrželi. Pokud by se měl vyjádřit, proč ustoupili od možnosti odebrat, uvedl, že v podstatě ani nikdy nepřistoupili na tuto možnost odebrat materiál, protože jak říkal, tak zvažovali, jestli budou žádat o zkoušku, a než cokoliv stačilo proběhnout, zaregistrovali tu zprávu ohledně odpadu, co byla spojena s obcí, jejíž jméno si nevybavuje a v tu chvíli se v podstatě společnost, za kterou vystupoval pan D. pro ně United Energy stala nesolventní, protože dělají něco pod jejich jménem, o čem nevědí. Ten typ tuhého alternativního paliva, které jim nabízel obžalovaný, oni nespalují, ani nikdy nespalovali. Jako doplňkové palivo spalují biomasu, štěpku nebo pelety. Nemají zatím povolení na to, aby spalovali alternativní palivo. Pokud si dobře pamatuje, tak historicky jednou či 2x žádali o povolení – zkoušku s jiným palivem, také to bylo tuhé alternativní palivo a zůstalo u žádosti. Věc obžalovaného a jejich firmy došla do stádia, kdy vzali na vědomí informace, které jim pan D. dával, a začali zvažovat v tom daném období, jestli vůbec budou usilovat o zkoušku, a jestli je pro ně ekonomicky výhodné a zajímavé palivo spalovat. Nic dojednáno nebylo, ani byl dán požadavek k dovezení materiálu na zkoušku. S obžalovaným byl v kontaktu on. Kontakt s obžalovaným přišel od lidí z provozu. Pan F. a N. jsou technologové z kotelny, přímo z provozu. Myslí si, že na prvních jednání byli přítomni. Nevzpomínám si na žádné laboratorní zkoušky a ani si nevzpomíná na dodávky vzorků. Nemůže vyloučit, jestli nějaké vzorky obdrželi, ale nepamatuji si na žádné testy a myslí si, že určitě by se dalo dohledat, že pokud by byly vzorky, tak by se dělaly laboratorní testy. Myslí si, že už to prověřovali, když byli dotazy, ale nic nedohledali. Neví, kolik tun na provedení palivových zkoušek by potřebovali. Neví nic o tom, že by Teplárna Komořany poptávala tuhá alternativní paliva. Pokud se obžalovaný hájí tím, že v objektu byl, tak by se to muselo dát dohledat na vrátnici, to není problém. Všechny vzorky, které se dělají, jsou registrované. Mají akreditovanou laboratoř. Mělo by to být v záznamech. Toto se dá také dohledat a je schopen to pro soud zajistit.

Svědék P. B. uvedl, že areál v Libčevsi vlastní společnost Pepe Truck, jejíž jednatelkou je B. K. On má zplnomocnění k jejímu zastupování ve věci pronájmu, prodeje, správce areálu jako takového, je to celý objekt skladové haly, odstavné plochy a silážní žlaby. Obžalovaného zná pouze v souvislosti s tím, kdy je oslovil, zda by mu pronajali plochy k uskladnění alternativního paliva TAP. Obžalovaného poznává v jednacím síni. Na pronájmu se dohodli. Ceny byly nastaveny a smlouva byla zrealizována. Začali si navážet zboží. Bylo jim pouze řečeno, což je uvedeno i v nájemní smlouvě, že se bude jednat o zboží TAP jako alternativní palivo, což mělo sloužit k tomu účelu, že se naveze do skladu, že je to materiál z Německa, že má v Komořanech v elektrárně společnost United Energy probíhat spalovací zkouška. Jakmile proběhne palivová zkouška, tak veškeré další dodávky by tam měly jezdit napřímo. Zpočátku se o provedení zkoušky, ani palivo nezajímali. Začali se zajímat, až když k něčemu nedocházelo, až když ze strany nájemníka byla porušována smlouva tím, že se přestal platit nájem, prakticky se nezaplatil ani jeden. Dodnes nehradí. V současné době společnost Pepe Truck má pohledávku za společností Green Power. Naskladovaný materiál po úmorné spolupráci přímo s Ministerstvem životního prostředí ČR, kdy řešili, co a jakým způsobem bude s materiálem nakládáno. Řešili to z toho důvodu, že navštíví instituce – Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje, inspekce životního prostředí, Ing. B., ze životního prostředí z Loun paní A. a dopracovali se k tomu, že se asi nejspíš jedná o odpad, což do dnešního dne nebylo potvrzeno, takže řešili likvidaci tohoto materiálu. Řešilo se to tak, že ministerstvo se dohodlo se stranou v Německu. Najala se na to společnost, která byla německá. Oni zajistili nakládku a zboží se odváželo zpět do Německa. Nakládku hradila společnost, která realizovala přepravu, byli to ti Němci. Dále se vyjádřil ke

smlouvě, co bylo zaregistrováno, tedy specifikace uskladněného materiálu a v případě, že by byla nějaká výtka ze strany obžalovaného, tak by to bylo poznamenáno. Stále se jednalo o TAP, tedy o alternativní palivo. Ze strany pronajímatele při uskladňování materiálu bylo jim přenecháno razítko společnosti a při skládce potvrdili dodací listy a kopie si založili. On žádné vzorky z materiálu neodebíral. Ty se odebírali na základě inspekce. Žádnou finanční odměnu neobdržel, dělal to z dobré vůle. Půjčují i manipulační techniku nebo s touto sami pracují. Pan Ď█████ říkal, že materiál z Libčevse měl putovat do Komořan do společnosti United Energy. Pokud obžalovaný se hájí tím, že psali pět variant smluv, tak k tomu uvedl, že je to hloupost. Varianty jsou pouze dvě. Varianta je nájemní smlouva a pak dodatek č. 1 k nájemní smlouvě, kdy v dodatku je řešeno, kde se přidával silážní žlab.

Svědék M█████ M█████ uvedl, že podniká ve strojírenství asi 16 až 17 let. Kupuje, prodává a montuje centrální mazací systémy. Pana Ď█████ zná asi 20 let. O tom skutku ví to, že celou dobu, kdy se vozily tyto věci nazývané nyní odpad, byl s tím seznámen tak, že se nejedná o odpad, že se jedná o palivo a na to viděl i certifikát. Celou dobu žil v tom, že se jedná o alternativní palivo. Tehdy ho pan Ď█████ oslovil v tom smyslu, že nemohl podnikat a zakládá společnost, ve které bude jeho syn, a že v tom vidí budoucnost, jestli chce s ním do toho jít. On mu řekl, že se tomu nemůže věnovat, ale protože se znají, tak vstoupil do společnosti tím způsobem, že ve společnosti byl něco jako společník nebo jednatel. Neví, že by měl plnou moc k zastupování. Prakticky s činností firmy nebyl vůbec konfrontován, pouze byl informován o tom, že se to navází. Pro banku byl pověřen, myslí si, že na něho šlo konto – peníze. Z důvodu, protože chtěl vidět, zda tam chodí nějaké peníze, aby se firma nedostala do nějakých finančních problémů. Konto neobsluhoval, pouze na něho bylo napsáno a chodily mu výpisy, kde byla „0“. O chodu společnosti neví nic. O alternativním palivu ví, že bylo uskladněno v Libčevsi u Loun. U soudu viděl svědka, který vystupoval jako majitel nebo spolumajitel a jednalo se tam o tom. Viděl to tam navezené, nezajímal se o to. Pořád viděl, že je to zdroj příjmů, že je to podnikatelská záležitost, která se bude dále prodávat. Pan Ď█████ mít sám firmu nemohl, takto mu to bylo řečeno. Proč nebyl majitelem firmy jeho syn, to neví. Neví, zda náhodou nebyl neplnoletý, nezajímal se o to. Také za ním přišel pan Ď█████ a předložil mu to. Řekl, že nemůže, že je to zajímavé na první nástřel. Viděl i ten certifikát o tom. Bylo to v období před rokem 2011. Formálně do toho vstoupil tím, že kdy se z toho něco vyvine, tak z toho bude něco mít. Smlouvy, a to celé si řídil pan Ď█████. Neměl s tím nic společného. Měl plnou moc, pravděpodobně od něho. Nezdálo se mu to divné, důvěřoval mu. Nemůže se vyjádřit k tomu, proč byl jednatel ve společnosti Alfa Green Power spolu se synem pana Ď█████. Myslí si, že to chtěl proto, neumí to říct přesně, ale ten syn pro něho mohla být záruka, že firma nebude dělat nějaké vylomeniny.

Svědčyně G█████ R█████ majitelka a osoba jednající za společnosti Tellum a.s., sdělila, že společnost Tellum a.s. koupila v lednu 2010 od M█████ Ď█████ kdy předmětem podnikání je vedení účetnictví a daňové poradenství. Předmětnou společnost vlastní a řídí osobně a rovněž vede i účetnictví. Nemá žádné zaměstnance. K palivu TAP 22 nebyla schopna se vyjádřit a po předložení smlouvy o zajištění dodávky zboží a dodacích listů potvrdila, že se jedná o pravé a řádně zaevidované dokumenty. Co se týče tohoto obchodu, tak proběhl pouze jeden s tím, že přišel za ní Ing. A█████ a zeptal se jí, zda by ji nezajímal obchod ohledně dovozu paliva ze SRN. Jelikož tomuto nerozumí, dohodila tento obchod P█████ Ď█████ a to tak, že předala kontakty mezi jednotlivými subjekty, kdy jednání vedl obžalovaný přímo s německou firmou. Fyzicky neviděla ani předmět obchodu, natož jednotlivé účastníky. Součástí spisového materiálu jsou notářské zápisy a čestné prohlášení, osvědčující nástup svědkyně G█████ R█████ o společnosti Tellum a.s.

Svědkyňe I ■■■ Ž ■■■ sdělila, že v prosinci 2007 byla požádána P ■■■ Ď ■■■ členství v dozorčí radě společnosti Tellum a.s. Tomuto vyhověla a následně již o společnosti Tellum a.s. nic nevěděla.

Svědka M ■■■ Ď ■■■ syn obžalovaného a jednatel společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o., k věci v přípravném řízení odmítl vypovídat a totéž u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal.

Svědka R ■■■ A ■■■, osoba fakticky řídící společnost Schüttguttransporte A ■■■ A ■■■ v procesním postavení svědka při výslechu v rámci vyhovění žádosti o právní pomoc uvedl, že firma Metzner u něj telefonicky poptávala dopravu do Chomutova, kterou jim nabídl, a ptal se na povolení, které mu poté firma poslala. Před první jízdou mu volali, že se náklad nepoveze do spalovny v Chomutově, nýbrž do meziskladu v Libčevsi, kde také zásilku složili, a vše proběhlo bez problémů. Poté mu z firmy Metzner sdělili, že asi 1000 tun musí nejprve do Libčevse, neboť se jedná o dodávku na zkoušku. Po přepravě asi 1000 tun přestali jezdit a poté přišel pokyn od firmy Metzner ukončit přepravu, neboť policie v Libčevsi rozhodla, že se zde již nic skládat nebude. Odpad se vozil na nákladních autech. Doklady se vystavovaly neutrálně na místo složení Metzner/Witiichenau a skládalo se neutrálně v Espenhainu a oni poté napsali CMR místo nakládky Wittichenau do Libčevse. Z firmy Metzner s ním komunikoval pan N ■■■. V rámci výslechu předložil kopie všech dokladů, které měl při odvozu odpadů k dispozici. Zajištěnou smlouvu o přepravě a využití odpadu obdržel od firmy Metzner. Dle jeho názoru se jednalo o odpad, rozdrčené dřevo a plasty, kdy v Německu něco takového končí na spalovnách. Se společností ALFA GREEN POWER s.r.o. nikdy nekomunikoval, do ČR bylo přepraveno 1000 – 1200 tun. Platby za dopravu přicházely od firmy Metzner. O změně místa složení ho informoval pan N ■■■. On sám v Libčevsi nikdy nebyl. Se společností Metzner se jednalo pouze o jednorázový obchod. Jakmile se objevily problémy s českou policií, tak pan M ■■■ přestal platit a po mnoha urgencích se jim podařilo uzavřít vyrovnání ve výši 9 500 EUR, které pak i nakonec zaplatil. S ním již do budoucna do žádného obchodu nepůjde.

Svědka M ■■■ M ■■■ N ■■■ pracovník společnosti V&C Metzner GmbH, v procesním postavení svědka sdělil, že v předmětné věci sjednal přepravce a byl jako kontaktní osoba. Poté, co se přeprava uskutečnila, zjistilo se, že něco není v pořádku a musel tedy dát dohromady dokumentaci. Nákladní listy byly koncipovány tak, že když přeprava neproběhne v pořádku, tak se veškerý odpad vrací zpět. Ve věci bylo také jedno jednání, na kterém byla společnost ALFA GREEN POWER vyzvána k zaujetí stanoviska, přičemž ke shodě nedošlo. Samotná přeprava byla vykonána nákladními vozy na základě zeleného seznamu (plasty a guma). Domnívá se, že se každopádně jednalo o odpad, ale tento byl zaveden v zeleném seznamu. Do České republiky se přepravilo asi 800 tun. Obžalovaného Ď ■■■ nezná, nicméně na schůzku za společnost přijela osoba, která se mu nepředstavila. Potvrdil, že společnost ALFA GREEN POWER vystavila fakturu, ale není mu známo, zda ji jeho společnost proplatila. Nedokázal se vyjádřit k rozdílným kódům odpadů, neboť není odborník v této věci. Je stavbyvedoucí pro inženýrské stavby a na této pozici zastupoval nemocného kolegu. Není mu nic známo, ani o osobě makléře, která obchod zprostředkovala.

Znalkyňe Ing. L ■■■ e S ■■■ znalkyňe v oboru ochrany přírody, specializace nakládání s nebezpečnými a s ostatními odpady, ohrožení a poškození životního prostředí při výslechu u hlavního líčení setrvala na svém znaleckém posudku, ve kterém uvedla, že materiál, který se nacházel v kryté hale na pozemku st.p.č. 160 a v silážním žlabu na st.p.č. 158/10, je odpadem. Předmětný materiál není možné využít ani označit jako tuhé alternativní

palivo (TAP), odpovídající certifikátům, které předložil obžalovaný jménem společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o. V předložených přepravních dokladech je přepravovaný materiál označen jako odpad, přičemž zařazení zkoumaného materiálu dle přepravních listů nekoresponduje s předloženými certifikáty. Uložený odpad ohrožuje životní prostředí, kdy přesnější rozsah může určit hydrogeologický průzkum a speciální průzkum biodiverzity. Vzhledem k obsahu těžkých kovů je nutné co nejdříve odpad umístit na zabezpečené místo tak, aby nebyly ohroženy podzemní a povrchové vody, planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichové. Náklady na odstranění odpadu byly znalkyní odhadnuty na 922.000,- Kč. Do České republiky lze dovézt odpad za účelem výroby TAP, avšak za stanovených podmínek. TAP by bylo možné z daného odpadu vyrobit, ovšem za legálních podmínek a za dodržení normované kvality a požadavků konkrétního spalovacího zařízení. U hlavního líčení doplnila, že obžalovanému mělo být známo, že to není palivo, ale odpad. I běžnému občanu neznalému ve věci pohledem by to bylo známo. Když se vezme alternativní palivo do ruky, tak je vidět, že struktura není plast a guma, že jsou tam další různé příměse. Je to poznatelné už na první pohled. Zejména jako příměs by tam neměly být kovy. Když se to vezme do ruky, tak kovy jsou tam vidět a cítit. Když je odpad zařazen do zeleného seznamu, tak to znamená jeho volný pohyb přes hranice státu v unii. Do zeleného seznamu patří odpady, např. separované plasty, guma. Nejčastěji se vozí separované plasty. Směs, kterou měla k dispozici, není možné zařadit do zeleného seznamu. V zeleném seznamu jsou uvedeny jednotlivé separované příměsi a v tomto seznamu vůbec nenašla, pod co by to šlo zařadit, ale našla to ve žlutém seznamu. Odpad, aby neohrožoval okolí, by musel být chráněn před povětrnostními vlivy, protože tím, jak na to působí slunce, déšť, sníh apod., tak se škodliviny, zejména těžké kovy vyluhovávají do podzemí a můžou ohrozit podzemní vody. Byla přímo na místě a odpady tam ještě byly. Posuzovala dvě části, jedna část byla v silážním žlabu, kde neodpovídal způsob skladování na charakter odpadu. Druhá část byla v hale, kde to odpovídalo. Samozřejmě, že tam bylo zvýšené nebezpečí pro životní prostředí, neboť je tam chráněná krajinná oblast. Tento špatný vliv byl by kdekoliv, akorát že v chráněné krajinné oblasti víc, protože je tam úřední aparát ochrany. Výluhy ve vztahu k životnímu prostředí by nejvíce poškodily podzemní vody, takže by je znehodnotily. Nesprávně přijatým odpadem myslí to, že odpad byl vyprodukován nějakým subjektem mimo ČR a byl přivezen na zelený seznam do ČR a tady byl přijat tou danou firmou. Z odpadu se hraničním pohybem se stal neodpad, a to nelze. Žádný právní řád to neumožňuje. Sama si odebrala vzorek a sama si ho odeslala k laboratorní analýze, protože chtěla znát všechny parametry, jestli to splňuje parametry pro tuhá alternativní paliva, a jakou to má výhřevnost, a jaké to má množství popela, aby mohla dospět k závěru, jestli to je odpad či není. Vzorek byl zcela zásadní. Z jejich zkušeností vychází velmi často, že je deklarováno něco jiného, než potom se najde v dané lokalitě. Vzorky si dělá pravidelně, protože skutečně velmi často tam jsou pochybení. Kdyby byla na místě obžalovaného a takový materiál by jí přišel do silážního žlabu, tak by si vzala vzorek, podívala by se a zjistila by, že to neodpovídá, tak by zahájila reklamační řízení. S daným subjektem musí být obžalovaný uzavřenou smlouvou, i když je to na zeleném seznamu. Na smlouvě je napsáno, že pokud to neodpovídá kvalitě, a pokud nemůžete daný odpad zpracovat v zařízení naprosto legálním způsobem, tak ten kdo odpad vyprodukoval nebo předal, tak se o něj musí zpětně postarat. Když zpracovávala znalecký posudek, tak tam smlouva nebyla. Jestliže byla, tak nebyla předložena včas a správně. Ve smlouvě musí být určitý odstaven, který říká nařízení Evropské unie 1013 z roku 2006, který tam musí být přesně citován. K obhajobě obžalovaného, že mu právník říkal, že to tam být nemusí, uvedla, že to tam musí být. V každém případě to měl obžalovaný jako příjemce řešit. Dále doplnila, že pokud chce přivést vzorek, tak vzorek je třeba 1 kg, když ho chce dát jenom na laboratorní analýzu, a pokud si dělá palivové zkoušky, tak vzorek musí být 20 nebo 30 tun. Nebude ho určitě uskladňovat v silážním žlabu a nebude ho mít plný. Bude to jednorázová zkouška, kterou bude mít dohodnutou s určitou teplárnou,

výtopnou atd., podle toho, do jakého objektu se mají tuhá alternativní paliva předávat. Bude mít na to vypracovanou dokumentaci. Pracuje jako externí poradce v životním prostředí a svým klientům pro takové účely vypracuje vždy nějaké vnitřní předpisy, např. směrnici. Je spousta možností, jak toto podchytit, aby se nestalo to, co se stalo tady.

Kromě výpovědi obžalovaného, výpovědí svědků, znaleckého posudku a výsledku znalkyně měl soud k dispozici listinné důkazy.

Krajský úřad Ústeckého kraje sdělil, že úředního souhlasu k přeshraniční dopravě v rámci EU je třeba u těch odpadů, u nichž to stanoví nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 1013/2006, kdy příslušným orgánem je Ministerstvo životního prostředí. Jakýkoliv odpad je možné ze zahraničí přepravit pouze do zařízení se schváleným provozním řádem, k jehož provozování byl vydán souhlas příslušným krajským úřadem podle § 14 odst. 1 z.č. 185/2001 Sb., v platném znění, kdy se však nesmí jednat o zařízení k odstraňování odpadů, neboť přeshraniční přeprava odpadu je zakázána. Areál bývalého kravína v Libčevsi není jak místem vzniku odpadu, tak ani zařízením určeným k nakládání s odpady a navíc společnost ALFA GREEN POWER s.r.o. není provozovatelem takového zařízení a tudíž ani osobou oprávněnou s nakládáním s odpadem. Tato společnost nepodala ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje žádnou žádost, ani jí nebylo vydáno žádné povolení či souhlas. Krajský úřad Ústeckého kraje ve věci pouze zajišťoval analýzu vzorku odebraného ČÍŽP dne 9.3.2011. Dle názoru Krajského úřadu předmětný odpad na zeleném seznamu (příloha 3 nařízení č. 1013/2006) uveden není. Zjištěné obsahy těžkých kovů vylučují energetické využití odpadu v existujících spalovacích zařízeních i v cementárnách. Dle jejich názoru je možné na území ČR tento odpad pouze odstranit, a to spálením ve spalovně nebo uložením na skládku příslušné skupiny.

Soud měl k dispozici i rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, které je citováno ve výroku rozsudku a toto rozhodnutí deklaruje, že předmětný materiál, zajištěný v Libčevsi, je odpadem. Podkladem rozhodnutí byl i protokol o zkoušce zpracovaný společností Dekonta. Dle tohoto protokolu nesplňuje předmětný odpad kvalitativní požadavky stanovené samotným vlastníkem – společností ALFA GREEN POWER s.r.o. a nesplňuje ani parametry uváděné v předložených protokolech o zkouškách výrobku TAP 22. Vysoce nadlimitní obsah popelovin, rtuti, olova a zinku nedovoluje energetické využití ani v cementárně Čížkovice, je však zřejmé, že energetické využití není vzhledem k vysokému obsahu některých kovů v sušině možné v žádném z existujících spalovacích zařízení.

Dále měl soud k dispozici sdělení Ministerstva životního prostředí ČR, kde je uvedeno, že v daném případě byla dovážena drcená směs odpadů nezařazenou v žádné z příloh nařízení 1013/2006. Přeprava této směsi měla být oznámena společností V&C Metzner. Uskutečněná přeprava směsi nadrcených odpadů byla nedovolenou přepravou odpadu ve smyslu ust. čl. 2 (35) (a) resp. 2 (35) (g) (i) nařízení 1013/2006. Dle metodického pokynu pro postup při přeshraniční přepravě odpadů nebo předupravených odpadů do ČR za účelem jejich energetického využití jsou tato alternativní paliva vyrobená z odpadů považována při přeshraniční dopravě za odpad a vztahuje se na ně kontrolní režim stanovený pro odpady a musejí být spalována v zařízeních schválených pro spalování. Vzhledem k tomu, že odesílající společnost V&C Metzner GmbH vybavila všechny zásilky dokladem podle přílohy VII. a uzavřela se společností ALFA GREEN POWER s.r.o. smlouvu podle článku 18 nařízení 1013/2006, vyjádřila jasně svůj úmysl nakládat se zdrcenou směsí jako s odpadem. Příslušný orgán místa odeslání – Landes direktion – Dresden a místa určení – Ministerstvo životního prostředí ČR se shodly, že zařazení předmětného odpadu do zeleného seznamu pod

kód, který uváděla společnost V&C Metzner GmbH, je chybné. Dle další zprávy bylo ve dnech 3. – 24.11.2011 odvezeno z areálu v Libčevsi celkem 859,3 tun odpadu, přičemž rozdíl mezi hmotností na dokladech při dovozu a při vrácení mohl být způsoben povětrnostními vlivy. Součástí této zprávy jsou i rozhodnutí, kterými Landes direktion Dresden rozhodl o vrácení odpadu zpět do země původu. Ministerstvo životního prostředí ČR předalo i kopie korespondence s německou stranou. Ve spise jsou k dispozici i na č.l. 156-172 doklady osvědčující náklad odpadu v Libčevsi a jejich odvoz ve shora uvedených dnech zpět do SRN. ČIŽP dodala protokoly týkající se kontrol v předmětném areálu, jakož i korespondence v této věci vůči ČIŽP od obžalovaného, jakož i probíhajícímu správnímu řízení. ČIŽP byla rozhodnutím č.j. ČIŽP/44/OOH/SR01/1104086.007/11/ULP ze dne 19.9.2011 uložena pokuta společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o. ve výši 1,000.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání, jehož obsahem jsou i skutečnosti uváděné obžalovaným před sdělením obvinění ve věci, přičemž toto odvolání bylo Ministerstvem životního prostředí dne 10.11.2011 zamítnuto. Odvoz odpadu z areálu bývalého kravína je zdokladován i zápisem ČIŽP. K dispozici je i korespondence Ministerstva životního prostředí ČR ve vztahu ke společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o., která odmítala vydat odpad ke zpětnému odvozu do země původu.

Policejním orgánem bylo prováděno šetření u společnosti United Energy a.s. Most – Komořany ve vztahu k obhajobě obžalovaného, kdy bylo zjištěno, že v listopadu 2010 je kontaktoval M. [redacted] [redacted] přičemž byli osloveni společností ALFA GREEN POWER s.r.o. s nabídkou tuhých alternativních paliv. Proběhla informativní schůzka za účasti J. [redacted] A. [redacted], P. [redacted] F. [redacted] D. [redacted] N. [redacted] M. [redacted] [redacted] [redacted] United Energy a.s. vzalo podané informace na vědomí, přičemž v průběhu 12/2010 až 2/2011 si vyžádal Jan A. [redacted] doplňující informace k nabízenému produktu. Nikdy nežádali o schválení palivové zkoušky, ani nebyla objednána zpráva u společnosti TLAK s.r.o., ani žádným způsobem na této zprávě nekooperovala. Není jim známa společnost Elfabryk Komořany, která je na části přepravních dokumentů uvedena jako příjemce. J. [redacted] A. [redacted] je zaměstnancem společnosti a pracuje na pozici technický pracovník. Tento uvedl, že jej pan [redacted] požádal o jednání s nabídkou tuhých alternativních paliv, kdy všechny informace poté vedení společnosti následně vyhodnotilo. Čekali na palivové rozborů a na základě výsledků z těchto rozborů vedení rozhodlo, že v jednání nebudou pokračovat.

Soud měl k dispozici i nabídka alternativního paliva TAP, kterou operoval obžalovaný, včetně protokolu o zkoušce a vnitropodnikové normy. Dále byl dodán projekt výzkumu kotle pro zpracování tříděného komunálního odpadu. Společnost TLAK s.r.o. Praha 10 zpracovala technickou zprávu založenou ve spise, dle které je možné přistoupit u specifických kotlů k topné zkoušce s alternativním tuhým palivem. Tato zpráva byla vypracována pro ALFA GREEN POWER s.r.o., jejímž zástupcem byl obžalovaný, přičemž byla vypracována ke dni 1.3.2011. Dále bylo dodáno osvědčení vydané strojírenským zkušebním ústavem na výrobek TAP 22 společně s protokolem o zkoušce, přičemž tyto materiály pocházejí z 12.10.2010 a součástí měla být i vnitropodniková norma, která byla však zpracována až v den po vydání protokolu o zkoušce. Strojírenský zkušební ústav s.p. Brno sdělil, že osvědčení si objednal obžalovaný e-mailovou poštou dne 22.11.2010, kdy zhodnocení analýzy bylo provedeno pro vytríděné tuhé alternativní palivo ve tvaru vloček o složení 78 % plastu, 21 % kartonu a 1 % celofánu, označené TAP 22.

Soud měl k dispozici i samotné CMR listy včetně dodacích listů osvědčujících závoz odpadu na místo v Libčevsi ve shora uvedeném období, přičemž v těchto dokladech je jako dovozce uvedena společnost Elfabryk Komořany se sídlem Libčeves, Židovická 125 a

kontaktní osoba – obžalovaný, a to včetně jeho telefonního čísla, kdy toto telefonní číslo odpovídá telefonnímu číslu, které měl poznamenané svědek B [REDACTED] na uzavřených smlouvách. Ve většině případů byl dopravcem Schüttguttransporte Andreas Auersch, Ortsteil Wohla Löbau. Jako příjemce je zde razítko společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o., Židovická 125, Libčeves, přičemž je zde podepsán i svědek B [REDACTED]

V rámci žádosti o právní pomoc byla zajištěna smlouva ve smyslu čl. 18 nařízení č. 1013/2006, sjednaná na celkový objem 1 750 tun, přičemž je zde předmětem smlouvy odpad s označením plasty a guma. Součástí této smlouvy je i závazek společnosti V&C Metzner, že pro případ, že přepravu či recyklaci nebude možné provést naplánovaným způsobem či toto bylo provedeno nezákonným způsobem, tak se tato společnost zavazuje postarat v mezidobí o skladování a zpětný odběr.

Policejní orgán SRN konstatoval, že na základě vyhodnocení provedených výslechů je dáno podezření ze spáchání trestného činu osobou Ronny Auersch a podnět k dalšímu šetření zaslal Zemskému ředitelství v Drážďanech k dalšímu opatření. V době provádění úkonů v rámci žádosti o právní pomoc nebylo německou stranou vedeno žádné řízení v souvislosti s nelegální přepravou odpadů do obce Libčeves.

Součástí materiálů zaslanych německou stranou je i výpis z obchodního rejstříku ke společnosti V&C Metzner GmbH. Osoba jednající za tuto společnost – Dr. Metzner odmítla k věci vypovídat.

Společnost V&C Metzner GmbH vydala pro potřeby dalšího trestního řízení smlouvu ve smyslu čl. 18 nařízení č. 1013/2006 ze dne 26.1.2011, která je již ve spise obsažena a dále i fakturu vystavenou obžalovaným D [REDACTED] za společnost ALFA GREEN POWER s.r.o., kdy shora uvedené společnosti za dodávky odpadu za období od 27.1.2011 do 18.2.2011 vyfakturoval celkem 6508,35 Euro a tato platba byla ve prospěch společnosti uhrazena dne 18.3.2011, přičemž byla ponížena o tříprocentní skonto. Úhrada je prokázána částečným výpisem z účtu německé společnosti.

K osobě obžalovaného, jakož i společnosti ALFA GREEN POWER s.r.o. bylo prováděno finanční šetření, přičemž byly zjištěny bankovní účty všech dotazovaných subjektů u České spořitelny a.s., když u obžalovaného D [REDACTED] byly zůstatky takřka nulové.

City Bank Europe sdělila, že obžalovaný má u této banky vydány dvě kreditní karty s úhrnným vykázaným dluhem přes 200.000,- Kč, přičemž tyto dluhy nejsou řádně spláceny. Dále u Ge Money Bank byly zjištěny dva úvěry o úhrnné výši 235.000,- Kč, které rovněž nebyly spláceny a byly předány k vymáhání. U Hypoteční banky a.s. je na obžalovaného vykazován dluh ve výši 16.629,52 Kč z titulu neuhrazeného hypotečního úvěru. Unicredit Bank Czech Republic a.s. sdělila, že obžalovaný má veden běžný účet s nepovoleným debetním zůstatkem ve výši -4.356,23 Kč.

Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti TELLUM a.s. je možné zjistit, že syn obžalovaného – M [REDACTED] D [REDACTED], který je též současně jednatelem společnosti ALFA GREEN POWER, byl předsedou představenstva této společnosti, přičemž byl nahrazen k 13.1.2010 G [REDACTED] R [REDACTED]. V rámci katastru nemovitostí nebyla k osobě obžalovaného ani společnosti ALFA GREEN POWER nalezena žádná vlastnická práva k nemovitostem.

Stav na místě je popsán v protokolu o ohledání místa činu a zachycen na fotodokumentaci uložené na CD, ze kterých lze zjistit, že převážná část odpadu byla v areálu bývalého kravína uložena v silážním žlabu, který je situován na st.p.č. 158/10. Dále hala, ve které se nacházel zbytek odpadu, je umístěna na st. p.č. 160. V době ohledání místa činu bylo kromě volně loženého odpadu cca 50 pytlů naplněných odpadem složeno na pěti paletách.

K prověrce obhajoby obžalovaného soud vyžádal zprávu firmy United Energy, a.s. Komořany, ze které zjistil, že v období od 1.6.2010 do 31.1.2011 nebyl v záznamech chemické laboratoře zjištěn žádný vzorek alternativního paliva dle uvedeného popisu a specifikace. Je zde prohlášení, že v uvedeném období není v záznamech chemické laboratoře uveden laboratorně zkoumaný vzorek předložený panem P [redacted] D [redacted]

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný P [redacted] D [redacted] se dopustil jednání tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. Bylo prokázáno, že byl jedinou osobou fakticky jednajícím za společnost ALFA GREEN POWER s.r.o., a to základě zplnomocnění, kdy jednatele byli de facto nečinní. Tuto skutečnost soud opřel o výpověď svědka M [redacted] M [redacted]. Obžalovaný z tohoto postavení objednal od společnosti V&C Metzner GmbH dodávku odpadu k závozu do areálu v obci Libčeves. Provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že tak činil prostřednictvím třetí osoby, ale pouze sám, navíc je uveden jako kontaktní osoba na všech CMR listech pro převzetí. Navíc obžalovaný za odebrání tohoto odpadu nejen neplatil, ale bylo mu ještě hrazeno ze strany německé společnosti. V rámci správního řízení bylo jednoznačně určeno, že předmětný materiál, který byl o objemu 800 tun navezen do Libčevse, je bezesporu odpadem. Tento odpad, vzhledem ke svému složení, nemůže být zařazen do zeleného seznamu. Soud vycházel z výpovědi znalkyně z oboru ochrany přírody, specializace nakládání s nebezpečnými a ostatními odpady, kdy Ing. L [redacted] S [redacted] jednak ve svém znaleckém posudku a jednak ve své výpovědi u hlavního líčení vyvrátila skutečnosti, které uváděl obžalovaný, a potvrdila skutečnosti, které mu jsou kladeny za vinu. Odpad, který ke svému složení nemůže být zařazen do zeleného seznamu, jako takový byl přepraven na území České republiky, což je v rozporu s ustanovením § 54 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech v platném znění, jakož i shora uvedené evropské legislativy, a odložen na místo, které bylo v rozporu s ustanovením § 12 odst. 2 téhož zákona a nebylo způsobilé takový materiál skladovat. Vzhledem k rozboru předmětného odpadu bylo zcela jednoznačně konstatováno, že odložením došlo k ohrožení životního prostředí a byly vyčísleny i náklady na odstranění této „skládky“, přičemž vyčíslená výše nákladů je bezesporu značného rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Ze stanoviska ministerstva i příslušného krajského úřadu vyplývá, že dovezený odpad by nebyl schopen přetvoření na alternativní palivo vzhledem k obsahu těžkých kovů. Tak, jak byla provedena analýza nalezeného odpadu Krajským úřadem Ústeckého kraje, tak tato je v přímém rozporu s certifikáty a osvědčeními, které předložil obžalovaný k podpoře tvrzení o alternativním palivu. Je tedy možno shrnout, že byl obžalovaným neoprávněně dovezen odpad na území České republiky a tento byl odložen na nevyhovujícím místě, čímž došlo i k ohrožení životního prostředí, kdy nelze předpokládat, že se jedná o palivo, jak deklaruje obžalovaný. Z těchto důvodů je jednání obžalovaného kvalifikováno jako přečin neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2 trestního zákoníku a soud uznal obžalovaného vinným, když vzal jeho obhajobu, že předal ke zkoumání vzorek do Teplárny Komořany, což vyvrátil svědek J [redacted] A [redacted] a k tomuto soud vyžádal zprávu u Teplárny Komořany, která sdělila, že žádný vzorek v chemické laboratoři není evidován ke zkoumání a rovněž soud vzal za vyvrácenou obhajobu obžalovaného, že objekt Teplárny Komořany

navštívil s dalšími osobami z Německa a prohlížel si linky, což rovněž bylo vyvráceno zprávou a výpovědi výše uvedeného svědka.

Pokud se jedná o důkazní návrhy obžalovaného, aby byl opětovně proveden výslech svědka M■■■■ M■■■■ N■■■■ soud tento zamítl, neboť svědek M■■■■ I M■■■■ N■■■■ byl vyslechnut v rámci právní pomoci. Jeho výslech soud považuje za dostatečný a u hlavního líčení by ani neuvedl jiných skutečností. Hovořil pouze o tom, že na pokyn zajišťoval přepravu. Jeho vedoucí pak využil práva a k věci nevypovídal, takže výpověď tohoto svědka soud považuje za dostatečnou a opakování výpovědi za nadbytečné.

Obžalovaný v závěru hlavního líčení v rámci obhajoby uváděl, že předloží oponentský znalecký posudek. Tento však soudu nepředložil a uvedl, že znalecký posudek nemá, neboť to konzultoval se dvěma znalci a ti řekli, že je to nesmysl, že to obvinění je nesmysl, a že tam nemají na co psát znalecký posudek, že je to naprosto jednoznačné.

Pokud soud uznal obžalovaného vinným přečinem neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2 trestního zákoníku, musel také rozhodnout o stanovení druhu a výměry trestu. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl ke společenské škodlivosti, k jednání obžalovaného pro společnosti, k povaze a k závažnosti spáchaného přečinu, k osobním, k rodinným, k majetkovým i k jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Obžalovaný má v opise rejstříku trestů tři záznamy, ke kterým již nelze přihlížet. V místě bydliště nebyl řešen pro přestupek. S ohledem na všechny tyto skutečnosti dospěl soud k závěru, že u obžalovaného jsou ještě splněny podmínky ustanovení § 81 odst. 1 trestního zákoníku pro ukládání podmíněného trestu odnětí svobody. Při trestní sazbě u § 298 odst. 2 trestního zákoníku, která je až na dvě léta, soud ukládal trest v polovině zákonné trestní sazby v trvání 12 měsíců, povolil podmíněný odklad výkonu trestu a stanovil zkušební dobu na 30 měsíců. Jedná se o podmíněný výchovný trest odnětí svobody a soud je toho názoru, že takový to výchovný trest splní svůj účel a zapůsobí na obžalovaného, aby se obdobného ani jiné trestné činnosti v budoucnu nedopustil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvolání napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 trestního řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 trestního řádu).

V Lounech dne 27. ledna 2014

JUDr. Petr Šilhan, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Římková

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Kredbou v hlavním líčení konaném dne 9. května 2024 v Lounech,

takto:

Obžalovaní

1. Femme Plus, a.s., se sídlem Bezděkov 116, Žatec, IČO 05630045, zapsaná v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. B 2636, osoba určená k jednání za obžalovanou Femme Plus, a.s. ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v účinném znění (dále jen TOPO) JUDr. Nikola Janáková, zaměstnaná advokátka u společnosti KINDL & PARTNEŘI advokátní kancelář s.r.o. se sídlem Blatenská 3218, Chomutov,

2. Ing. D. K., narozený v , trvale bytem , což je i adresa pro doručování,

jsou vinni, že

I.

Obžalovaná společnost Femme Plus, a.s., IČO 05630045 od přesně nezjištěné doby, nejméně však od druhé poloviny února roku 2017 do konce října roku 2018 v areálu provozovny společnosti Femme Plus, a.s., IČ: 05630045, v obci Bezděkov u Žatce,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

okres Louny, prostřednictvím Ing. D. K. předsedy představenstva společnosti Femme Plus, a.s., jehož jednání se jí přičítá, v jejím zájmu a v rámci obchodní činnosti společnosti, jež spočívala v nakládání s odpady a s nebezpečnými odpady, a jako osoba řádně proškolená v oblasti nakládání s odpady, v rozporu s ustanoveními § 12, odst. 1, 2, § 13 odst. 2, 3, § 18 odst. 1, písm. a), e), h), i), j), § 39 odst. 1, 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v tehdy platném a účinném znění, kterými jsou upraveny obecné povinnosti při nakládání s odpady a zákonné povinnosti, které je nutno splnit při provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, kdy však v rozporu s uvedenými zákonnými předpisy po předchozí domluvě odebrala a převzala od nejméně 150 různých původců odpadů odpad a nebezpečný odpad, který byl do areálu v Bezděkově navezen vlastními dopravními prostředky nebo smluvenými dopravci TRANSPORTSTAV s.r.o., IČ: 27386864, M. R. s.r.o., IČ: 04712773, FEKO - LT s.r.o., IČ: 29268966, ProfiOdpady s.r.o., případně další dosud neustanovenou dopravou, kdy se jednalo o kapalné i tuhé odpady, kapalné i tuhé nebezpečné odpady v řádech tisíců tun, ačkoliv v případě společnosti Femme Plus, a.s. toto množství přijímaného odpadu jednak v případě odpadu i nebezpečného odpadu překračovalo roční kapacitu zařízení, která činila cca 15.000 t odpadů, jednak překračovalo i maximální okamžitou kapacitu zařízení činící cca 150 t odpadů v členění 100 t ostatních odpadů a 50 t nebezpečných odpadů, uvedený odpad byl na základě pokynu Ing. D. K. v areálu Bezděkově skládán na různá místa, mimo plochy a prostory určené ke skladování jednotlivých druhů odpadů, tekutý odpad byl vypouštěn do sedimentační nádrže, retenční nádrže a kanalizace na dešťovou vodu, přičemž dle katalogu odpadů uvedeném ve vyhlášce Ministerstva životního prostředí ČR č. 93/2016 Sb., o katalogu odpadů, v tehdy platném a účinném znění (dále jen Vyhláška) se jednalo jak o ostatní odpady, tak o nebezpečné odpady, s nimiž následně společnost nakládala, aniž by dodržela zákonem stanovený režim pro nakládání s nebezpečnými odpady specifikovanými v tehdy platné a účinné Vyhlášce, a přestože si byla vědoma povinnosti dodržovat zákonem stanovený zvláštní režim zacházení s nebezpečnými odpady a látkami a nebezpečnosti takových odpadů, látek a rizik bezprostředního ohrožení osob na životě a zdraví a ohrožení životního prostředí, úmyslně tyto povinnosti porušovala tím, že Ing. K. jako statutární zástupce společnosti buď sám osobně s předmětným odpadem protizákonně manipuloval, nebo zaměstnancům společnosti a externím řidičům cisteren uděloval pokyny k neoprávněné manipulaci s nebezpečnými odpady, látkami a k jejich skladování způsobem zcela odporujícím zásadám bezpečné manipulace a skladování, kdy s převzatými odpady řádně nenakládala, nebo tyto nepředával subjektům oprávněným k jejich likvidaci, skutečný pohyb odpadů a nakládání s nimi zakrýval nezajištěním řádné evidence povinných dokladů, dále nechal nebezpečný odpad ukládat v areálu společnosti Femme Plus, a.s. v Bezděkově v rozporu se závaznými předpisy a limity, dále nechal vypouštět tekutý odpad obsahující toxické kovy jako zinek, nikl, beryllium kobalt a měď, ropné a další organické látky v areálu Bezděkově do sedimentační nádrže, retenční nádrže a kanalizace na dešťovou vodu, ačkoliv věděl, že tyto nejsou utěsněny proti úniku kapalin, a ze kterých bylo následně kontaminováno okolní prostředí areálu z důvodu netěsnosti těchto zařízení, kdy uvedené odpady ve formě tekutého odpadu vypouštěla prostřednictvím Ing. K. za použití hadic a čerpadel do okolí areálu, dále nechala do areálu v Bezděkově uložit IBC kontejnery s ropnými emulzemi skladované bez řádného zajištění evidence a skladových podmínek zabezpečující nemožnost úniku do okolního prostředí, dále nechala do areálu v Bezděkově uložit množství pevných odpadů, jako je např. stavební odpad, plastový odpad, sudy s odpadními tmely a další, kdy tímto veškerým výše uvedeným odpadem je prakticky celý areál v Bezděkově zaplněn, přičemž během předmětné doby společnost Femme Plus, a.s. do všech svých zařízení umístěných v areálu v Bezděkově takto přijala celkem 4.821,831 tun nebezpečného odpadu, jehož část ve výši 132.469 tun legálně zlikvidovala a zbytek ve výši 4.689,063 tun se z části stále nachází v areálu v Bezděkově, nebo byl z části zlikvidován nelegálním způsobem, nebo z části unikl do volné přírody, dále během předmětné doby spol. Femme Plus a.s. přijala celkem 36.747,6 tun ostatních odpadů, jehož část ve výši 22.801,903 tun legálně zlikvidovala a zbytek ve výši

13.841,433 tun se z části stále nachází v areálu v Bezděkově, nebo byl z části zlikvidován nelegálním způsobem, nebo z části unikl do volné přírody, kdy uvedeným množstvím odpadů několikanásobně překročil limitní normy maximální okamžité kapacity zařízení, která činila cca 150 t odpadů v členění 100 t ostatních odpadů a 50 t nebezpečných odpadů, i celkovou roční kapacitu zařízení stanovenou na cca 15.000 t odpadů, obojí stanovené Rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje z 20.11. 2013 JID 157563/2013/KUUK a č.j. 3744/ZPZ/2013/PZ-2242 pro společnost FEMME a.s. a platící i pro společnost Femme Plus, a.s., výše uvedeným jednáním došlo v areálu společnosti k nahromadění odpadů a nebezpečných odpadů bez přesvědčivé evidence, řádného rozřídění, v množství, které přesahovalo přípustnou kapacitu areálu, a bez řádného zabezpečení proti úniku škodlivých látek mimo skladové prostory, kdy v důsledku tohoto jednání došlo v dané lokalitě k poškození i ohrožení životního prostředí, které se týká horninového prostředí včetně mělkých podzemních vod, povrchových vod i živé přírody, kdy na odstranění vzniklého stavu na odvoz a legální likvidaci nebezpečných odpadů kapalného a tuhého charakteru a ostatních odpadů v areálu provozovny Bezděkov č.p.116 a jeho okolí, budou muset být vynaloženy náklady minimálně ve výši 15.391.500 Kč bez DPH,

II.

Obžalovaný D■■■■ K■■■■ jako předseda představenstva společnosti Femme Plus, a.s., IČ: 05630045, se sídlem Žatec-Bezděkov č.p. 116 od přesně nezjištěné doby nejméně však od druhé poloviny února roku 2017 do konce října 2018 v areálu provozovny společnosti Femme Plus, a.s., IČ: 05630045 v obci Bezděkov u Žatce, okres Louny, v rámci obchodní činnosti společnosti, jež spočívala v nakládání s odpady a s nebezpečnými odpady, a jako osoba řádně proškolená v oblasti nakládání s odpady, v rozporu s ustanoveními § 12 odst. 1, 2, § 13 odst. 2, 3, § 18 odst. 1 písm. a), e), h), i), j), § 39 odst. 1, 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v tehdy platném a účinném znění, kterými jsou upraveny obecné povinnosti při nakládání s odpady a zákonné povinnosti, které je nutno splnit při provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, kdy však v rozporu s uvedenými zákonnými předpisy po předchozí domluvě odebral a převzal od nejméně 150 různých původců odpadů odpad a nebezpečný odpad, který nechal do areálu v Bezděkově navézt vlastními dopravními prostředky společnosti Femme Plus, a.s. nebo smluvenými dopravci TRANSPORTSTAV s.r.o., IČ: 27386864, Miroslav Rus s.r.o., IČ: 04712773, FEKO - LT s.r.o., IČ: 29268966, ProfiOdpady s.r.o., případně další dosud neustanovenou dopravou, kdy se jednalo o kapalné i tuhé ostatní odpady, kapalné i tuhé nebezpečné odpady v řádech tisíců tun, ačkoliv v případě společnosti Femme Plus, a.s. toto množství přijímaného odpadu jednak v případě odpadu i nebezpečného odpadu překračovalo roční kapacitu zařízení, která činila cca 15.000 t odpadů, jednak překračovalo i maximální okamžitou kapacitu zařízení činící cca 150 t odpadů v členění 100 t ostatních odpadů a 50 t nebezpečných odpadů, uvedený odpad byl na základě pokynu Ing. D■■■■ K■■■■ v areálu Bezděkově skládán na různá místa, tekutý odpad byl vypouštěn do sedimentační nádrže, retenční nádrže a kanalizace na dešťovou vodu, přičemž dle katalogu odpadů uvedeném ve vyhlášce Ministerstva životního prostředí ČR č. 93/2016 Sb., o katalogu odpadů, v tehdy platném a účinném znění se jednalo jak o ostatní odpady, tak o nebezpečné odpady, s nimiž následně společnost nakládala, aniž by dodržela zákonem stanovený režim pro nakládání s nebezpečnými odpady specifikovanými v tehdy platné a účinné Vyhlášce, a přestože si byl vědom povinnosti dodržovat zákonem stanovený zvláštní režim zacházení s nebezpečnými odpady a látkami a nebezpečnosti takových odpadů a látek a rizik bezprostředního ohrožení osob na životě a zdraví a ohrožení životního prostředí, úmyslně tyto povinnosti porušoval tím, že buď sám osobně s předmětným odpadem protizákonně manipuloval, tím, že tekutý obsah retenční nádrže vypouštěl za pomoci hadic a čerpadel mimo areál do volné přírody, nebo zaměstnancům společnosti a externím řidičům cisteren uděloval pokyny k neoprávněné manipulaci s nebezpečnými odpady, látkami a k jejich skladování způsobem zcela odporujícím zásadám bezpečné manipulace a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

skladování, kdy s vykoupenými odpady řádně nenakládal, nebo tyto nepředával subjektům oprávněným k jejich likvidaci, skutečný pohyb odpadů a nakládání s nimi zakrýval nezajištěním řádné evidence povinných dokladů, dále nechal nebezpečný odpad ukládat v areálu společnosti Femme Plus, a.s. v Bezděkově v rozporu se závaznými předpisy a limity, dále nechal vypouštět tekutý odpad obsahující toxické kovy jako nikl, zinek, beryllium, kobalt, ropné a další organické látky v areálu Bezděkově do sedimentační nádrže, retenční nádrže a kanalizace na dešťovou vodu, ačkoliv věděl, že nejsou řádně utěsněny proti úniku těchto látek, a ze kterých bylo následně kontaminováno okolní prostředí areálu z důvodu netěsnosti těchto zařízení a dále samotným vypouštěním tekutého odpadu do okolí areálu, které prováděl on sám osobně čerpadlem a hadicemi, přes které vypouštěl tekutý obsah do volné přírody, dále nechal do areálu v Bezděkově uložit IBC kontejnery s ropnými emulgemi skladované bez řádného zajištění evidence a skladových podmínek zabezpečující nemožnost úniku do okolního prostředí, dále nechal do areálu v Bezděkově uložit množství pevných odpadů, jako je např. stavební odpad, plastový odpad, sudy s odpadními tmely a další, kdy tímto veškerým výše uvedeným odpadem je prakticky celý areál v Bezděkově zaplněn, přičemž během předmětné doby společnost Femme Plus, a.s. do všech svých zařízení umístěných v areálu v Bezděkově takto přijala celkem 4.821,831 tun nebezpečného odpadu jehož část ve výši 132,469 tun legálně zlikvidovala a zbytek ve výši 4.689,063 tun se z části stále nachází v areálu v Bezděkově, nebo byl z části zlikvidován nelegálním způsobem, nebo z části unikl do volné přírody, dále během předmětné doby společnost Femme Plus, a.s. přijala celkem 36.747,6 tun ostatních odpadů, jehož část ve výši 22.801,903 tun legálně zlikvidovala a zbytek ve výši 13.841,433 tun se z části stále nachází v areálu v Bezděkově, nebo byl z části zlikvidován nelegálním způsobem, nebo z části unikl do volné přírody, kdy uvedeným množstvím odpadů několikanásobně překročil limitní normy maximální okamžité kapacity zařízení, která činila cca 150 t odpadů v členění 100 t ostatních odpadů a 50 t nebezpečných odpadů, i celkovou roční kapacitu zařízení stanovenou na cca 15.000 t odpadů, obojí stanovené Rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje z 20.11. 2013 JID 157563/2013/KUUK a č.j. 3744/ZPZ/2013/PZ-2242 pro společnost FEMME a.s. a platící i pro společnost Femme Plus, a.s., výše uvedeným jednáním došlo v areálu společnosti k nahromadění odpadů a nebezpečných odpadů bez přesvědčivé evidence, řádného roztřídění, v množství, které přesahovalo přípustnou kapacitu areálu, a bez řádného zabezpečení proti úniku škodlivých látek mimo skladové prostory, kdy v důsledku tohoto jednání došlo v dané lokalitě k poškození i ohrožení životního prostředí, které se týká horninového prostředí včetně mělkých podzemních vod, povrchových vod i živé přírody, kdy na odstranění vzniklého stavu, na odvoz a legální likvidaci nebezpečných odpadů kapalného a tuhého charakteru a ostatních odpadů v areálu provozovny Bezděkov č.p.116 a jeho okolí, budou muset být vynaloženy náklady minimálně ve výši 15.391.500 Kč bez DPH,

tedy

obž. společnost Femme Plus, a.s., IČO 05630045
pod bodem I. v jejím zájmu a v rámci její činnosti statutární orgán, jehož jednání se právnické osobě přičítá, úmyslně v rozporu s jiným právním předpisem ukládal odpady a jinak s nimi nakládal, a tím způsobil poškození životního prostředí, k jehož odstranění je třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu, a takovýto čin se týkal nebezpečného odpadu,

obž. D■■■■K■■■■
pod bodem II. úmyslně v rozporu s jiným právním předpisem ukládal odpady a jinak s nimi nakládal, a tím způsobil poškození životního prostředí, k jehož odstranění je třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu, a takovýto čin se týkal nebezpečného odpadu,

čímž spáchali

obž. společnost Femme Plus, a.s., IČO 05630045
pod bodem I. přečin neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, 4 písm. b) tr.
zákoníku za užití § 7 a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní
odpovědnosti právnických osob, v účinném znění,

obž. D■■■■K■■■■
pod bodem II. přečin neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odst. 2, 4 písm. b) tr.
zákoníku,

a odsuzují se

obž. společnost Femme Plus, a.s., IČO 05630045
podle § 298 odst. 4 trestního zákoníku, § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku k trestu zákazu
činnosti – zákazu podnikání v oboru nakládání s odpady ve výměře 5 (pěti) roků.

Podle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci - finančních prostředků
ve výši 91,- Euro vedených na účtu č. 2501362199/2010 u Fio banky, a.s., 16,- Euro vedených na
účtu č. 2501339124/2010 u Fio banky, a.s., 57.018,- Kč vedených na účtu č. 2501147894/2010 u
Fio banky, a.s., 178,- Kč vedených na účtu č. 2201294323/2010 u Fio banky, a.s., 318.743,40 Kč
složených na účtu Policie ČR za prodej vozidel Škoda Fabia, Škoda Superb, MAN a DAF.

obž. D■■■■K■■■■
podle § 298 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá, podle § 82
odst. 1 trestního zákoníku se stanovuje zkušební doba v trvání 4 (čtyř) roků.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k peněžitému trestu, vyměřenému podle § 68 odst.
1, odst. 2 trestního zákoníku v 200 denních sazbách ve výši 250 Kč, tedy 50 000 Kč celkem.

Podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu propadnutí věci - finančních prostředků ve výši
265.411,48 Kč vedených na účtu č. 94-2605790227/0100 u Komerční banky, a.s.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu
vykonávání funkce statutárního či kontrolního orgánu obchodních korporací včetně členství
v kolektivním statutárním či kontrolním orgánu obchodních korporací ve výměře 5 (pěti) roků.

Odůvodnění

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, jelikož se ihned po jeho
vyhlášení vzdali státní zástupce a obžalovaní odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném
vyhotovení odůvodnění a obžalovaní zároveň prohlásili, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly
odvolání jiné oprávněné osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného
vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo
v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je
rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. Byla-li rozsudkem uložena majetková trestní sankce, poškozený má možnost žádat uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Louny, 9. května 2024

Mgr. Martin Kredba v. r.
samosoudce